

96/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 4. února 2004

o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů

(zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)

Změna: 125/2005 Sb.

Změna: 111/2007 Sb.

Změna: 124/2008 Sb., 189/2008 Sb.

Změna: 227/2009 Sb.

Změna: 105/2011 Sb.

Změna: 346/2011 Sb.

Změna: 375/2011 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

PODMÍNKY ZÍSKÁVÁNÍ A UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU NELÉKAŘSKÝCH ZDRAVOTNICKÝCH POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy práva Evropských společenství¹⁾ a upravuje

a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče v České republice,

b) celoživotní vzdělávání zdravotnických pracovníků a vzdělávání jiných odborných pracovníků,

c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče

1. osob, které získaly tuto způsobilost v jiném členském státě než v České republice (hlava VII),

2. osob uvedených v hlavě VIII a

d) volné poskytování služeb hostující osoby (hlava VII).

(2) Tento zákon se vztahuje na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, vykonávaných fyzickou osobou, která hodlá vykonávat povolání na území České republiky jako osoba samostatně výdělečně činná

nebo jako zaměstnanec anebo jako osoba usazená nebo hostující.

(3) Na vzdělávání zdravotnických pracovníků podle tohoto zákona se nevztahuje zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání^{1a}).

(4) Tento zákon se nevztahuje na podmínky získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, které jsou upraveny zvláštním právním předpisem^{1b}).

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) zdravotnickým povoláním souhrn činností při poskytování zdravotní péče podle tohoto zákona, zejména ošetrovatelské péče, péče v porodní asistenci, preventivní péče, diagnostické péče, léčebné péče, léčebně rehabilitační péče, neodkladné péče, anesteziologicko-resuscitační péče, posudkové péče a dispenzární péče,

b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání podle tohoto zákona,

c) jiným odborným pracovníkem fyzická osoba provádějící činnosti, které nejsou poskytováním zdravotní péče, ale s poskytováním této péče přímo souvisejí; za činnosti, které přímo souvisejí s poskytováním zdravotní péče, se považují činnosti stanovené právními předpisy^{1c}),

d) akreditovaným magisterským nebo bakalářským studijním oborem studijní obor v rámci příslušného studijního programu, který byl akreditován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle zvláštního právního předpisu,²)

e) akreditovaným zdravotnickým magisterským nebo bakalářským studijním oborem studijní obor podle písmene d), kterému bylo uděleno souhlasné stanovisko Ministerstva zdravotnictví (dále jen "ministerstvo") ke způsobilosti absolventů vykonávat zdravotnické povolání podle zvláštního právního předpisu,²)

f) absolvováním střední zdravotnické školy získání úplného středního odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,

g) absolvováním vyšší zdravotnické školy získání vyššího odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,

h) indikací pověření k výkonu činnosti na základě pokynu, ordinace, objednávky nebo lékařského předpisu,

i) pacientem fyzická osoba, které se poskytuje zdravotní péče,³)

j) pověřenou organizací univerzita, organizace zřízená ministerstvem nebo jiná právnická osoba, která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy; za univerzitu se považuje vysoká škola univerzitní^{3a}), která uskutečňuje příslušný akreditovaný zdravotnický magisterský nebo bakalářský studijní program a která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy,

k) profesním sdružením profesní organizace nebo odborná společnost, která je právnickou osobou nebo organizační složkou právnické osoby a která sdružuje fyzické osoby s odbornou nebo specializovanou způsobilostí vykonávající zdravotnické povolání za účelem podpory odborné úrovně svých členů,

l) členským státem členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace,

m) rezidenčním místem školicí místo u poskytovatele zdravotních služeb nebo v krajské hygienické stanici, na němž je účastníkovi specializačního vzdělávání spolufinancováno specializační vzdělávání ze státního rozpočtu,

n) rezidentem účastník specializačního vzdělávání, který se účastní specializačního vzdělávání na rezidenčním místě.

§ 3

Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka má ten, kdo

a) má odbornou způsobilost podle tohoto zákona, nebo jemuž byla uznána odborná kvalifikace k výkonu zdravotnického povolání v souladu s ustanoveními hlavy VII nebo VIII tohoto zákona

b) je zdravotně způsobilý,

c) je bezúhonný.

(2) Zdravotnický pracovník a jiný odborný pracovník je povinen doložit zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékařským posudkem^{3b}) vydaným na základě lékařské prohlídky. Lékařský posudek vydává registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, a není-li, jiný praktický lékař. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku stanoví prováděcí právní předpis. Zdravotní způsobilost se zjišťuje

a) před zahájením výkonu povolání a po přerušení výkonu povolání na dobu delší než 3 roky,

b) v případě důvodného podezření, že došlo ke změně zdravotního stavu zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka,

1. na vyžádání správního úřadu, který vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách, jde-li o pracovníka, který poskytuje zdravotní služby, nebo o odborného zástupce, je-li ustanoven⁴), nebo

2. na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, který podle lékařského posudku poskytovatele pracovnělékařských služeb pozbyl zdravotní způsobilost k práci.

Fyzické osoby, kterým byla uznána zdravotní způsobilost podle hlavy VII, dokládají zdravotní způsobilost rozhodnutím ministerstva (§ 81) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají zdravotní způsobilost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 79).

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, nebo se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen⁵).

(4) Doklad o bezúhonnosti

a) se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka nebo též v jiných odůvodněných případech; v průběhu výkonu zdravotnického povolání v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo na vyžádání správního úřadu, který zdravotnickému pracovníku nebo jinému odbornému pracovníku, který poskytuje zdravotní služby, vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách,

b) si vyžádá ministerstvo pro účely správního řízení vedeného podle tohoto zákona.

(5) Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence z Rejstříku trestů²⁴) nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídajícím dokladem vydaným příslušným orgánem členského státu původu; tento výpis nebo doklad nesmí být starší než 3 měsíce.

(6) Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle hlavy VII, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu.

§ 4

Výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Za výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka se považuje výkon činností stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem a zvláštním právním předpisem^{1c}), a dále řídicí, metodická, koncepční, kontrolní, výzkumná a vzdělávací činnost v příslušném oboru nebo činnost související s poskytováním zdravotní péče, pokud je vykonávána zaměstnanci poskytovatele zdravotních služeb. Pro účely započítání výkonu povolání (§ 56, 57 a 67) se považuje za výkon povolání

a) zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka řídicí, metodická, koncepční, výzkumná a vzdělávací činnost v příslušném oboru vykonávaná v pracovněprávním vztahu zaměstnanci jiných než poskytovatelů zdravotních služeb,

b) zdravotnického pracovníka výkon činností stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem zdravotnickými pracovníky s odbornou způsobilostí v příslušném oboru v průběhu praktického vyučování v akreditovaných zdravotnických magisterských nebo bakalářských studijních oborech.

(2) Pokud tento zákon stanoví požadavky na délku výkonu zdravotnického povolání, rozumí se tím výkon povolání v rozsahu alespoň poloviny stanovené týdenní pracovní doby.⁶) Pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník vykonává povolání v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu povolání se započítá doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené; v souhrnu se však nejvýše započte 6 měsíců v kalendářním roce. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona. Věty první až čtvrtá se nepoužijí pro prokázání doby výkonu povolání pro uznání kvalifikace na základě nabytých práv.

(3) Za výkon povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu (dále jen „výkon povolání bez odborného dohledu“) se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník způsobilý a ke kterým získal osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (hlava VI); tento zákon a prováděcí právní předpis stanoví činnosti, které zdravotnický pracovník může vykonávat bez indikace, které vykonává na základě indikace a které pod přímým vedením lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta. Součástí výkonu povolání bez odborného dohledu je též kontrolní činnost podle jiného právního předpisu⁷).

(4) Za výkon povolání pod odborným dohledem se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při dosažitelnosti rady a pomoci zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí. Odborný dohled může vykonávat také lékař, zubní lékař nebo farmaceut v rozsahu své způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání; rozsah těchto činností stanoví prováděcí právní předpis^{7a}).

(5) Za výkon povolání pod přímým vedením se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při stálé přítomnosti a podle pokynů zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí. Přímé vedení může vykonávat také lékař, zubní lékař nebo farmaceut v rozsahu své způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání; rozsah těchto činností stanoví prováděcí právní předpis(7a).

(6) Zdravotnický pracovník, který vykonává povolání uvedené v hlavě II

a) dílu 1, je způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona po získání odborné způsobilosti a osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI,

b) dílu 2, je způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona po získání specializované způsobilosti a osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI, pokud není dále uvedeno jinak; prováděcí právní předpis stanoví činnosti, které je zdravotnický pracovník způsobilý vykonávat bez odborného dohledu a bez osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (hlava VI) již před získáním specializované způsobilosti,

c) dílu 3, není způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu.

HLAVA II

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI ZDRAVOTNICKÉHO PRACOVNÍKA

Díl 1

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu po získání odborné způsobilosti

§ 5

Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry se získává absolvováním

a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu všeobecných sester,

b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách,

c) vysokoškolského studia ve studijních programech a studijních oborech psychologie - péče o nemocné, pedagogika - ošetřovatelství, pedagogika - péče o nemocné, péče o nemocné nebo učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději v akademickém roce 2003/2004,

d) tříletého studia v oboru diplomovaná dětská sestra nebo diplomovaná sestra pro psychiatrii na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,

e) studijního oboru všeobecná sestra na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,

f) studijního oboru zdravotní sestra, dětská sestra, sestra pro psychiatrii, sestra pro intenzivní péči, ženská sestra nebo porodní asistentka na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium

prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997, nebo

g) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Všeobecná sestra, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. e) až g), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání všeobecné sestry. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem. Povinnost podle věty první se nevztahuje na všeobecné sestry, které po získané odborné způsobilosti absolvovaly vysokoškolské studium ošetřovatelského zaměření nebo které získaly specializovanou způsobilost podle § 96 odst. 3.

(3) Za výkon povolání všeobecné sestry se považuje poskytování ošetřovatelské péče. Dále se všeobecná sestra ve spolupráci s lékařem nebo zubním lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, neodkladné nebo dispenzární péči.

(4) Pokud způsobilost k výkonu všeobecné sestry získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti všeobecný ošetřovatel.

§ 6

Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky se získává absolvováním

a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu porodních asistentek,

b) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,

c) střední zdravotnické školy v oboru ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Porodní asistentka, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání porodní asistentky. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání porodní asistentky se považuje poskytování zdravotní péče v porodní asistenci, to je zajištění nezbytného dohledu, poskytování péče a rady ženám během těhotenství, při porodu a šestinedělí, pokud probíhají fyziologicky, vedení fyziologického porodu a poskytování péče o novorozence; součástí této zdravotní péče je také ošetřovatelská péče o ženu na úseku gynekologie. Dále se porodní asistentka ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, neodkladné nebo dispenzární péči.

(4) Pokud způsobilost k výkonu porodní asistentky získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti porodní asistent.

(5) Praktické vyučování v oboru uvedeném v odstavci 1 písm. a) musí být prováděno v akreditovaném zařízení.

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ergoterapeutů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný ergoterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ergoterapeut, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru rehabilitační pracovník a pomaturitního specializačního studia léčba prací, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Ergoterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ergoterapeuta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ergoterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické nebo léčebné a rehabilitační péče v oboru ergoterapie (léčba prací).

§ 8

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických asistentů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný radiologický asistent na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru radiologický laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Radiologický asistent, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání radiologického asistenta a získání specializované způsobilosti. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání radiologického asistenta se považuje zejména provádění radiologických zobrazovacích i kvantitativních postupů, léčebné aplikace ionizujícího záření a specifické ošetrovatelské péče poskytované v souvislosti s radiologickými výkony. Radiologický asistent provádí činnosti související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu⁸⁾ a ve spolupráci s lékařem se podílí na diagnostické a léčebné péči. Činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany může radiologický asistent vykonávat, pokud splňuje požadavky stanovené zvláštním právním předpisem⁸⁾.

§ 9

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotních laborantů,

b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotní laborant na vyšších zdravotnických školách,

c) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného zaměření nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody,

d) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko- fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného nebo elektrotechnického zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví, nebo

e) střední zdravotnické školy v oboru zdravotní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Zdravotní laborant, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. e), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zdravotního laboranta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zdravotního laboranta se považuje laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem a odborným pracovníkem v laboratorních metodách.

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického bakalářského nebo magisterského studijního oboru sociálního zaměření,

b) nejméně tříletého studia v oborech sociálního zaměření na vyšších odborných školách nebo vysokých školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotně-sociální pracovník, nebo

c) specializačního studia v oboru zdravotně-sociální péče po získané odborné způsobilosti všeobecné sestry podle § 5.

(2) Za výkon povolání zdravotně-sociálního pracovníka se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické a rehabilitační péče v oboru zdravotně sociální péče. Dále se zdravotně-sociální pracovník podílí na ošetrovatelské péči v oblasti uspokojování sociálních potřeb pacienta.

§ 11

Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu optometristů, nebo

b) akreditovaného bakalářského studijního oboru optometrie, pokud byl zahájen nejpozději ve školním roce 2005/2006.

(2) Za výkon povolání optometristy se považuje činnost v rámci diagnostiky a korekce očních refrakčních vad a poradenství a aplikace kontaktních čoček.

§ 12

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortoptistů,
- b) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a pomaturitního specializačního studia ortoptika-pleoptika, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději ve školním roce 2006/2007, nebo
- c) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a dlouhodobé přípravy v ortoptice a pleoptice, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději v roce 1994.

(2) Ortoptista, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b) a c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ortoptisty. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ortoptisty se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a diagnostické péče poskytované ve spolupráci s lékařem pacientům s motorickými nebo sensorickými očními poruchami, a prevence těchto poruch.

§ 13

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu asistentů ochrany veřejného zdraví,
- b) studia oboru diplomovaný asistent hygienické služby na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu ochrana a podpora veřejného zdraví nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného nebo elektrotechnického zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu ochrana a podpora veřejného zdraví, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru asistent hygienické služby, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Asistent ochrany veřejného zdraví, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání asistenta ochrany veřejného zdraví. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se považuje činnost

související s výkonem státního zdravotního dozoru v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů⁹). Za výkon povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se nepovažuje výkon státního zdravotního dozoru⁹). Dále asistent ochrany a podpory veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany a podpory veřejného zdraví.

§ 14

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortotiků-protetiků,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný ortotik-protetik na vyšších zdravotnických školách,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ortopedicko-protetický technik nebo jiné střední odborné školy ortoticko-protetického zaměření, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005, nebo
- d) rekvalifikačního kurzu akreditovaného podle zvláštního právního předpisu^{9a}) v oboru pro přípravu ortotiků-protetiků, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději do konce roku 2007.

(2) Ortotik-protetik, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c) nebo d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ortotika-protetika. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ortotika-protetika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, při které ve spolupráci s lékařem navrhuje, zhotovuje, upravuje, opravuje a aplikuje individuálně zhotovované ortopedické a protetické pomůcky. Dále ortotik-protetik může ve spolupráci s lékařem upravovat sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky a aplikovat je.

§ 15

Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu nutričních terapeutů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaná dietní sestra na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný nutriční terapeut na vyšších zdravotnických školách, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru dietní sestra, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Nutriční terapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání nutričního terapeuta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání nutričního terapeuta se považuje činnost v rámci preventivní péče na úseku klinická výživa a specifické ošetrovatelské péče zaměřené na uspokojování nutričních potřeb. Dále se nutriční terapeut ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 16

Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zubních techniků,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zubní technik na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru zubní technik, zubní technik pro sluchově postižené nebo zubní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Zubní technik, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zubního technika. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře zhotovuje a opravuje všechny druhy stomatologických protéz a ortodontických pomůcek.

§ 17

Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu dentálních hygienistek, nebo
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná dentální hygienistka na vyšších zdravotnických školách nebo
- c) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a pomaturitního specializačního studia stomatologická péče, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději v roce 2004.

(2) Dentální hygienistka, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c) ve studiu zahájeném nejpozději ve školním roce 2004/2005, může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání dentální hygienistky. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání dentální hygienistky se považuje výchovná činnost v rámci zubní prevence. Dále dentální hygienistka na základě indikace zubního lékaře poskytuje preventivní péči na úseku dentální hygieny a pod odborným dohledem zubního lékaře asistuje při poskytování preventivní, léčebné a diagnostické péče na úseku zubního lékařství.

(4) Pokud způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti dentální hygienista.

§ 18

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotnických záchranářů,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotnický záchranář na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický záchranář, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999.

(2) Zdravotnický záchranář, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zdravotnického záchranáře. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře má také zdravotnický pracovník, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání všeobecná sestra podle § 5 a specializovanou způsobilost v oboru sestra pro intenzivní péči a byl členem výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby nejméně v rozsahu alespoň poloviny týdenní pracovní doby po dobu 5 let v posledních 6 letech.

(4) Za výkon povolání zdravotnického záchranáře se považuje činnost v rámci specifické ošetrovatelské péče na úseku neodkladné, anesteziologicko-resuscitační péče a akutního příjmu. Dále se zdravotnický záchranář podílí na neodkladné léčebné a diagnostické péči.

§ 19

Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný farmaceutický asistent na vyšších zdravotnických školách, nebo
- b) střední zdravotnické školy v oboru farmaceutický laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Farmaceutický asistent, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání farmaceutického asistenta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání farmaceutického asistenta se považují odborné činnosti spojené zejména s přípravou, výdejem, kontrolou a uchováváním léčiv a zdravotnických prostředků.

§ 20

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika se získává

absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu biomedicínských techniků, který zabezpečuje odborné předpoklady pro získání způsobilosti k samostatné činnosti na elektrických zařízeních podle zvláštního právního předpisu^{9b}), nebo

b) akreditovaného bakalářského studia v oborech elektrotechnického zaměření nebo nejméně tříletého studia na vyšších odborných školách v oborech elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínská technika.

(2) Za výkon povolání biomedicínského technika se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče v oboru biomedicínské techniky ve spolupráci s biomedicínským inženýrem nebo lékařem.

§ 20a

Odborná způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu biotechnických asistentů, nebo

b) akreditovaného bakalářského studijního programu zaměřeného na aplikační oblasti biomedicínské techniky a informatiky ve zdravotnictví a akreditovaného kvalifikačního kursu aplikovaná biotechnika.

(2) Za výkon povolání biotechnického asistenta se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče související s aplikací zdravotnických prostředků v oboru biomedicínské techniky a informatiky ve zdravotnictví zejména ve spolupráci s lékařem a biomedicínským inženýrem.

§ 21

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických techniků, nebo

b) akreditovaného bakalářského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická technika.

(2) Za výkon povolání radiologického technika se považuje činnost související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu,⁸) především asistence radiologickému fyzikovi; pokud radiologický technik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.⁸) Dále se radiologický technik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

§ 21a

Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa se získává

a) absolvováním akreditovaného zdravotnického bakalářského studia v oboru pro přípravu adiktologů,

b) absolvováním nejméně tříletého studia v oborech sociálního, psychologického nebo speciálně pedagogického zaměření na vyšších odborných školách nebo vysokých školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu adiktolog, pokud byl zahájen do konce roku 2011, nebo

c) získáním způsobilosti všeobecné sestry a akreditovaného kvalifikačního kurzu adiktolog, pokud byl zahájen do konce roku 2011.

(2) Za výkon povolání adiktologa se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a rehabilitační péče v oboru adiktologie, to je prevence a léčba závislosti na návykových látkách a dalších závislostí.

Díl 2

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu po získání odborné a specializované způsobilosti

§ 22

Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví se získává absolvováním akreditovaného magisterského jednooborového studijního oboru psychologie a absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu Psycholog ve zdravotnictví, který je prováděn vysokou školou podle zvláštního právního předpisu 9d).

(2) Do doby získání specializované způsobilosti psycholog ve zdravotnictví pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem klinického psychologa způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

(3) Specializovaná způsobilost psychologa ve zdravotnictví se získává úspěšným dokončením specializačního vzdělávání v trvání 5 let atestační zkouškou. Označení odbornosti psychologa ve zdravotnictví se specializovanou způsobilostí je klinický psycholog.

(4) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa se získává absolvováním nejméně pětiletého akreditovaného magisterského jednooborového studijního oboru psychologie a specializačního vzdělávání v oboru klinická psychologie, pokud bylo studium v akreditovaném magisterském studijním oboru zahájeno nejpozději ve školním roce 2008/2009.

(5) Za výkon povolání psychologa ve zdravotnictví (odstavec 1) se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické, léčebné, neodkladné, léčebně rehabilitační a dispensární péče v oboru klinická psychologie prováděná bez indikace lékaře.

(6) Za výkon povolání klinického psychologa (odstavce 3 a 4) se považují činnosti uvedené v odstavci 5 a činnost posudková a revizní.

§ 23

Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda

(1) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda se získává absolvováním akreditovaného magisterského studijního oboru speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie a absolvováním specializačního

vzdělávání v oboru klinická logopedie v trvání 3 let; absolvováním specializačního vzdělávání získává logoped současně specializovanou způsobilost.

(2) Do doby získání odborné a specializované způsobilosti logoped pracuje u poskytovatele zdravotních služeb jako jiný odborný pracovník (§ 43) pod odborným dohledem klinického logopeda způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(3) Za výkon povolání klinického logopeda se považuje činnost v rámci diagnostické, léčebné, rehabilitační, preventivní, posudkové a dispenzární péče v oboru klinická logopedie.

§ 23a

Odborná způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta

(1) Způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta se získává

a) absolvováním akreditovaného magisterského studijního programu speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie a absolvováním dalšího postgraduálního akreditovaného studia speciální pedagogika se zaměřením na zrakovou terapii, pokud bylo zahájeno do konce roku 2010, nebo

b) absolvováním akreditovaného magisterského studijního programu speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie a absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu zraková terapie.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti zrakový terapeut pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem zrakového terapeuta způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu nebo lékaře se specializací v oboru oftalmologie.

(3) Za výkon povolání zrakového terapeuta se považuje činnost v rámci diagnostické, léčebné, rehabilitační, preventivní, posudkové a dispenzární péče v oboru zraková terapie (klinická oftalmopedie).

§ 24

Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,

b) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,

c) tříletého studia v oboru diplomovaný fyzioterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004, nebo

d) střední zdravotnické školy v oboru fyzioterapeut nebo v oboru rehabilitační pracovník, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem fyzioterapeuta způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. a) až c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu, pokud prokáže minimálně 1 rok výkonu povolání v oboru.

(4) Za výkon povolání fyzioterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické, léčebné a rehabilitační péče v oboru fyzioterapie.

§ 25

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu radiologických fyziků, nebo

b) akreditovaného magisterského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická fyzika.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti radiologický fyzik pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem radiologického fyzika způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání radiologického fyzika se považuje činnost související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu;8) pokud radiologický fyzik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.8) Dále se radiologický fyzik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

§ 26

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v laboratorních metodách, nebo

b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné zdravotnické laboratorní metody nebo kvalifikačního kurzu výroba, příprava a kontrola léčivých přípravků nebo

c) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko- fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se považuje

a) laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany veřejného zdraví,

b) příprava léčivých přípravků na pracovištích nukleární medicíny, imunologických či mikrobiologických pracovištích poskytovatelů zdravotních služeb nebo v zařízeních ochrany veřejného zdraví.

§ 27

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu biomedicínských inženýrů, který zabezpečuje odborné předpoklady pro získání způsobilosti k samostatné činnosti na elektrických zařízeních podle zvláštního právního předpisu^{9b}), nebo

b) akreditovaného magisterského studijního oboru elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínské inženýrství.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti biomedicínský inženýr pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání biomedicínského inženýra se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče ve spolupráci s lékařem.

§ 28

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví, nebo

b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, sociálního, pedagogického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu v ochraně veřejného zdraví.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se považuje činnost související s výkonem státního zdravotního dozoru v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů⁹). Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se nepovažuje výkon státního zdravotního dozoru⁹). Dále odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany veřejného zdraví.

Díl 3

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání pod odborným dohledem nebo přímým vedením

§ 29

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta se získává absolvováním

a) střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický asistent, nebo

b) akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotnický asistent po získání úplného středního vzdělání nebo úplného středního odborného vzdělání a způsobilosti k výkonu povolání ošetřovatele podle § 36.

(2) Dále mají odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání

a) zdravotnického záchranáře podle § 18, nebo

b) porodní asistentky podle § 6.

(3) Za výkon povolání zdravotnického asistenta se považuje poskytování ošetřovatelské péče pod odborným dohledem všeobecné sestry nebo porodní asistentky; ošetřovatelskou péči spojenou se sebeobsluhou a uspokojováním základních potřeb pacientů může zdravotnický asistent provádět bez odborného dohledu. Dále se zdravotnický asistent ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, rehabilitační, neodkladné, diagnostické a dispenzární péči.

§ 30

Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru laboratorní asistent.

(2) Za výkon povolání laboratorního asistenta se považuje činnost v rámci diagnostické péče pod odborným dohledem.

§ 31

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru ortoticko-protetický technik.

(2) Za výkon povolání ortoticko-protetického technika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, při které jsou ve spolupráci s ortotikem-protetikem navrhovány, zhotovovány, upravovány, opravovány a aplikovány individuálně zhotovované ortopedické a protetické pomůcky a upravovány a aplikovány sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky, a dále ve spolupráci s lékařem upravovány a aplikovány sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky.

§ 32

Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru nutriční asistent.

(2) Za výkon povolání nutričního asistenta se považuje činnost v rámci specifické ošetřovatelské péče pod odborným dohledem nutričního terapeuta. Dále se nutriční asistent ve

spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 33

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru asistent zubního technika nebo asistent zubního technika pro sluchově postižené.

(2) Za výkon povolání asistenta zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře a pod odborným dohledem zubního technika nebo zubního lékaře zhotovuje a opravuje všechny druhy stomatologických protéz, ortodontických pomůcek a dalších stomatologických výrobků.

§ 34

Odborná způsobilost k výkonu povolání dezinfektora

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dezinfektora se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru dezinfektor.

(2) Za výkon povolání dezinfektora se považuje speciální ochranná dezinfekce prováděná poskytovatelem zdravotních služeb v jeho objektech a ohnisková dezinfekce, dezinfekce a deratizace, pokud je prováděna na základě rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví(9c).

§ 35

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla zdravotnické záchranné služby, řidič vozidla rychlé zdravotnické pomoci nebo řidič vozidla rychlé lékařské pomoci.

(2) Za výkon povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se považuje činnost v rámci přednemocniční neodkladné péče, zdravotnické dopravní služby a přepravy pacientů neodkladné péče, kdy se pod odborným dohledem podílí na poskytování zdravotní péče na úseku neodkladné péče.

§ 36

Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetřovatele

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetřovatele se získává absolvováním

- a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetřovatel,
- b) tříletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole v oboru ošetřovatel,
- c) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetřovatel/ošetřovatelka-pěstounka, charitní ošetřovatel, ošetřovatel nebo pěstounka, pokud bylo studium zahájeno do konce roku 2004,
- d) studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním odborném učilišti zdravotnickém v oboru ošetřovatel/ošetřovatelka,

ošetřovatel/ošetřovatelka se zaměřením na rodinnou výchovu nebo v oboru zdravotník prvního zaměření - ošetřovatelské a pečovatelské práce, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,

e) nejméně 4 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství a složením zkoušky z předmětu ošetřovatelství, péče o nemocné nebo obdobného předmětu,

f) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole,

g) 4 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu zdravotnických záchranářů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole,

h) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru všeobecná sestra, dětská sestra nebo zdravotní sestra, pokud jde o čtyřleté studium, nebo 1,5 ročníku studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra, zdravotnický záchranář, ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud jde o dvouleté pomaturitní kvalifikační studium, případně nástavbové studium pro absolventy středních škol, nebo

i) 4 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent.

(2) Za výkon povolání ošetřovatele se považuje poskytování ošetřovatelské péče pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu v oboru ošetřovatelství; dále se ošetřovatel ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné, rehabilitační, neodkladné a diagnostické péči.

§ 37

Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra a nevidomého a slabozrakého maséra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra nebo nevidomého a slabozrakého maséra se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru masér nebo nevidomý a slabozraký masér.

(2) Za výkon povolání maséra a nevidomého a slabozrakého maséra se považuje činnost v rámci rehabilitační a léčebné péče pod přímým vedením fyzioterapeuta způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu nebo lékaře se specializací v oboru rehabilitační a fyzikální medicína.

§ 38

Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního pracovníka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního pracovníka se získává absolvováním

a) studia ukončeného závěrečnou zkouškou na zdravotnické odborné škole nebo středním odborném učilišti zdravotnickém v oboru zdravotník druhého zaměření - laboratorní práce a lékárenství, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997, nebo

b) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru laboratorní pracovník, pokud bylo studium zahájeno nejpozději v roce 2004.

(2) Za výkon povolání laboratorního pracovníka se považuje činnost v rámci diagnostické péče pod odborným dohledem.

§ 39

Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky se získává absolvováním

a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru zubní instrumentářka, nebo

b) absolvováním dvouletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním zdravotnickém učilišti v oboru zubní instrumentářka.

(2) Za výkon povolání zubní instrumentářky se považuje činnost v rámci léčebné a diagnostické péče v zubním lékařství pod odborným dohledem zubního lékaře a výchovná činnost v rámci zubní prevence pod odborným dohledem zubního lékaře nebo dentální hygienistky.

§ 40

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče dopravy nemocných a raněných

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče dopravy nemocných a raněných se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla dopravy nemocných a raněných.

(2) Za výkon povolání řidiče dopravy nemocných a raněných se považuje činnost pod odborným dohledem v rámci zdravotnických dopravních služeb.

§ 41

Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru autoptický laborant nebo pitevnický laborant-preparátor.

(2) Za výkon povolání autoptického laboranta se považuje činnost v rámci diagnostické péče na úseku patologie pod přímým vedením lékaře.

§ 42

Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru sanitář.

(2) Odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání sanitáře mají dále fyzické osoby, které absolvovaly část studia v akreditovaných zdravotnických studijních programech uskutečňovaných vysokými školami podle jiného právního předpisu 2), nebo na vyšších odborných zdravotnických školách nebo středních zdravotnických školách, a to absolvováním

a) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství a úspěšně vykonané zkoušky z ošetřovatelské péče v rámci tohoto studijního programu,

b) 2 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek nebo zdravotnických záchranářů nebo příslušného vzdělávacího programu na vyšší odborné zdravotnické škole,

c) 3 ročníků denního studia nebo 4 ročníků dálkového studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent nebo 2 ročníků čtyřletého denního studia nebo 3 ročníků dálkového studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra nebo všeobecná sestra nebo 1 ročníku dvouletého pomaturitního kvalifikačního studia nebo nástavbového studia pro absolventy středních škol na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra nebo porodní asistentka.

(3) Za výkon povolání sanitáře se považuje pomocná činnost v rámci poskytování zdravotních služeb pod odborným dohledem nebo přímým vedením zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

HLAVA III

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI JINÉHO ODBORNÉHO PRACOVNÍKA

§ 43

Odborná způsobilost

(1) Výkonem povolání jiného odborného pracovníka se rozumí provádění činností, které přímo souvisejí s poskytováním zdravotní péče. Činnosti, které jsou součástí výkonu zdravotní péče, vykonává jiný odborný pracovník pouze pod odborným dohledem nebo přímým vedením v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a jako zaměstnanec poskytovatele zdravotních služeb.

(2) Odborná způsobilost k výkonu povolání jiného odborného pracovníka se získává absolvováním

a) akreditovaného magisterského studijního programu uskutečňovaného vysokou školou ve studijním oboru

1. jednooborového studia psychologie, pokud bylo zahájeno nejpozději ve školním roce 2007/2008 (psycholog),
2. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie (logoped),
3. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie (oftalmoped),
4. matematicko-fyzikálního zaměření,
5. přírodovědného zaměření, to je biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření, včetně veterinárního lékařství a farmacie,
6. elektrotechnického zaměření, nebo
7. sociálního zaměření (sociální pracovník),
8. pedagogického zaměření,

b) akreditovaného bakalářského studijního programu uskutečňovaného vysokou školou ve studijním oboru

1. matematicko-fyzikálního zaměření,
2. přírodovědného zaměření, to je biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření,
3. elektrotechnického zaměření, nebo
4. sociálního zaměření (sociální pracovník),
5. pedagogického zaměření,

c) vyšší odborné školy ve studijním oboru

1. přírodovědného zaměření, to je biologického nebo chemického zaměření,

2. elektrotechnického zaměření, nebo
3. sociálního zaměření (sociální pracovník),

d) střední odborné školy ve studijním oboru

1. biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření,
2. elektrotechnického zaměření, nebo
3. sociálního zaměření,
4. pedagogického zaměření,

e) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru arteterapie po absolvování studijního oboru vyšší nebo vysoké školy pedagogického, sociálního, zdravotnického, psychologického nebo uměleckého zaměření (arteterapeut), nebo

f) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru pracovní terapie po získání středního vzdělání, středního vzdělání s výučním listem nebo středního vzdělání s maturitní zkouškou (pracovní terapeut).

§ 44

Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

Jiný odborný pracovník získá odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání absolvováním specializačního vzdělávání nebo akreditovaného kvalifikačního kurzu podle hlavy V; výčet těchto zdravotnických povolání je uveden v hlavě II dílech 1 a 2.

HLAVA IV

AKREDITACE

§ 45

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části (dále jen „vzdělávací program“) pro

a) obor specializačního vzdělávání (§ 55 a násl.), zpracovaný na základě vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,

b) akreditovaný kvalifikační kurz (§ 51 a násl.), zpracovaný na základě vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,

c) certifikovaný kurz (§ 61 a násl.),

d) praktické vyučování v akreditovaných zdravotnických bakalářských oborech pro přípravu porodních asistentek.

V případě vzdělávacích programů akreditovaných kvalifikačních kurzů a certifikovaných kurzů se uděluje akreditace pouze na celý vzdělávací program.

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení. Akreditovaným zařízením je poskytovatel zdravotních služeb, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, kterým ministerstvo udělilo akreditaci. Vzdělávací program může být dopracován podle potřeb akreditovaného zařízení, pokud splní požadavky vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

Akreditační řízení

§ 46

(1) Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá ministerstvu poskytovatel zdravotních služeb, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, která má zájem uskutečňovat vzdělávací program. V případě, že žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá poskytovatel zdravotních služeb v působnosti jiného ústředního správního úřadu (dále jen „resort“) než ministerstva, podává se tato žádost prostřednictvím tohoto resortu.

(2) Žádost s podpisem statutárního orgánu žadatele o akreditaci nebo prodloužení akreditace se předkládá ministerstvu v trojím písemném vyhotovení a v elektronické podobě.

(3) Žádost o udělení akreditace obsahuje

a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo osoby (dále jen "identifikační číslo") právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, která žádost předkládá, a jde-li o cizince, případně místo hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo jeho bydliště v cizině,

b) vzdělávací program, v němž akreditované zařízení hodlá uskutečňovat vzdělávání; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se též vymezení části vzdělávacího programu,

c) seznam smluvních zařízení, pokud žadatel hodlá část vzdělávacího programu zajišťovat prostřednictvím smluvních zařízení; smluvní zařízení, která nemají akreditaci, budou akreditována v rámci akreditačního řízení žadatele,

d) doklady o oprávnění užívat prostory, v nichž bude probíhat vzdělávání nebo jeho část,

e) doklady o odborné a specializované způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, fyzických osob (garantů, školitelů) odpovědných za průběh vzdělávání na konkrétním pracovišti,

f) doklady o odborné způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, zaměstnanců a dalších fyzických osob, kteří se budou podílet na vzdělávání,

g) doklady o materiálním a technickém zabezpečení vzdělávacího programu nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem,

h) doklady o druhu a rozsahu zdravotních služeb poskytovaných žadatelem, popřípadě smluvním zařízením, v příslušném oboru,

i) počet míst pro vzdělávací program.

(4) V žádosti o prodloužení akreditace musí být doloženy ty údaje uvedené v odstavci 3, u nichž došlo k jejich změně.

§ 47

(1) Ministerstvo zřizuje akreditační komisi jako svůj poradní orgán k posouzení žádosti (§ 46), k posouzení odejmutí akreditace a k odbornému hodnocení žádosti o dotaci na rezidenční místo (§ 60a).

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví.

(3) Funkční období stálého člena akreditační komise je pětileté. Funkci stálého člena akreditační komise je možno vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích. Kromě stálých členů ministr zdravotnictví jmenuje do akreditační komise další členy s ohledem na obory, které mají být vzděláváním zabezpečeny.

(4) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními, zejména ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 48

(1) Stálými členy akreditační komise jsou jmenováni nejméně

a) 2 zástupci ministerstva,

b) 2 zástupci pověřené organizace,

c) 2 zástupci organizace zaměstnavatelů,

d) 1 zástupce každého zdravotnického povolání, které lze vykonávat bez odborného dohledu, a to na návrh profesního sdružení, které sdružuje nejvíce fyzických osob¹⁰) vykonávajících takové zdravotnické povolání,

e) 1 zástupce resortu, jehož poskytovatele zdravotních služeb se akreditační řízení týká.

(2) Dalšími členy akreditační komise jsou odborníci příslušného specializačního oboru, kterého se týká akreditační řízení, a to minimálně 1 zástupce na návrh příslušného profesního sdružení.

(3) Organizační řád a statut akreditační komise vydává ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 49

(1) Akreditační komise může požádat žadatele o akreditaci nebo o prodloužení akreditace o doplnění informací, o dodatečné předložení požadovaných dokladů, pozvat žadatele na jednání nebo na místě plánovaného uskutečňování vzdělávacího programu prověřit skutečnosti uvedené v žádosti, pokud je to nutné pro posouzení žádosti. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu do 60 dnů ode dne obdržení žádosti.

(2) Akreditace se uděluje nebo prodlužuje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace.

(3) Rozhodnutí o udělení akreditace obsahuje

a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno, a jde-li o cizince, případně místo hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině,

b) název vzdělávacího programu; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se v rozhodnutí též vymezení části vzdělávacího programu,

c) stanovení počtu míst pro vzdělávání v jednotlivých vzdělávacích programech na konkrétní pracoviště,

- d) dobu, na kterou se akreditace uděluje,
- e) termín zahájení vzdělávacího programu,
- f) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(4) Platnost akreditace lze prodloužit na základě podání nové žádosti podle § 46. Rozhodnutí o prodloužení akreditace obsahuje údaje uvedené v žádosti o prodloužení akreditace (§ 46 odst. 4); pokud nedošlo ke změně údajů, uvede se v rozhodnutí jen prodloužení platnosti původního rozhodnutí.

(5) Ministerstvo akreditaci neudělí nebo její platnost neprodlouží, jestliže

- a) vzdělávací program nebo jeho část neodpovídá vzdělávacímu programu zveřejněnému ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- b) vzdělávací program není dostatečně zabezpečen po stránce personální, materiální nebo technické,
- c) žadatel, popřípadě smluvní poskytovatel zdravotních služeb neposkytuje zdravotní služby v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem; toto se nevztahuje na žadatele, který žádá o akreditaci pouze teoretické části vzdělávacího programu,
- d) v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje, které jsou rozhodující pro udělení akreditace,
- e) vzdělávací program certifikovaného kurzu obsahuje návrh na získání zvláštní odborné způsobilosti, který neodpovídá zaměření činností příslušného zdravotnického povolání (10a) nebo neodpovídá současné úrovni vědeckého poznání.

(6) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

- a) zjistí nedodržování příslušného vzdělávacího programu,
- b) došlo ke změnám podmínek akreditovaného zařízení, které není schopno zabezpečit odpovídající úroveň vzdělávání,
- c) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,
- d) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena, nebo
- e) akreditované zařízení po předchozí písemné výzvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 50 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

V případech podle písmen a), b), d) a e) ministerstvo akreditaci odejme po posouzení akreditační komisí.

(7) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno,
- b) sdělení o neudělení nebo odejmutí akreditace a jeho zdůvodnění,
- c) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(8) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení, neudělení nebo odejmutí akreditace do 60 dnů po obdržení stanoviska akreditační komise.

(9) Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení. Pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přecházejí na nástupnickou právnickou osobu, je výkon těchto práv a povinností omezen na dobu 2 let ode dne zániku akreditovaného zařízení podle věty první.

(10) Ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam akreditovaných zařízení, vzdělávací programy, které jsou tato akreditovaná zařízení oprávněna uskutečňovat, dobu, na kterou jim byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odejmuta.

§ 50

Povinnosti akreditovaných zařízení

(1) Akreditované zařízení je povinno v rámci udělené akreditace

- a) uskutečňovat vzdělávání podle vzdělávacích programů,
- b) předkládat ministerstvu roční zprávu o organizačním a finančním zajištění vzdělávání,
- c) podrobit se kontrole zabezpečení vzdělávání podle vzdělávacího programu, prováděné ministerstvem,
- d) vést dokumentaci o vzdělávání, která dokládá skutečnosti nutné pro doložení povinností vyplývajících ze vzdělávacího programu, která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; dokumentace o vzdělávání je archivována podle zvláštního právního předpisu, 11)
- e) neprodleně, nejpozději do 30 dnů oznámit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením vzdělávání,
- f) na vyžádání ministerstva umožnit vykonání praktické části atestační zkoušky, zkoušky k ověření způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období podle tohoto zákona a zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11a}).

(2) Držitel akreditace je povinen předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání, pokud hodlá ukončit uskutečňování vzdělávacího programu, aniž by oprávnění k této činnosti přešlo na jeho právního nástupce. Zanikne-li nebo zemře-li držitel akreditace, aniž by splnil povinnost uvedenou ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{11b}). V případě účastníků vzdělávání, kteří pokračují ve specializačním vzdělávání u jiného akreditovaného zařízení, předá ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, dokumentaci tomuto akreditovanému zařízení.

HLAVA V

FORMY VZDĚLÁVÁNÍ

Díl 1

Akreditovaný kvalifikační kurz

§ 51

(1) Absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu se získává odborná způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání, pokud je tak stanoveno v hlavě II nebo III.

(2) Akreditovaný kvalifikační kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu akreditovaného kvalifikačního kurzu.

(3) Vzdělávací program stanoví délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých praxe probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky na zdravotní způsobilost a na zvláštní odbornou způsobilost podle zvláštních právních předpisů^{9b}).

(4) Žádost o zařazení do akreditovaného kvalifikačního kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení

a) prostřednictvím poskytovatele zdravotních služeb nebo jiného poskytovatele zdravotních služeb, který je jeho zaměstnavatelem, nebo

b) svým jménem, pokud absolvuje akreditovaný kvalifikační kurz na vlastní náklady.

(5) Akreditované zařízení zařadí uchazeče do akreditovaného kvalifikačního kurzu do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí termín začátku vzdělávání.

(6) Účastník akreditovaného kvalifikačního kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat praktickou výuku na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem.

(7) Do hodin praktického a teoretického vyučování akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absenci z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvenou absenci z hodin teoretického vyučování.

(8) Do vzdělávání v akreditovaném kvalifikačním kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části vzdělávacího programu akreditovaného kvalifikačního kurzu, a část odborné praxe určené vzdělávacím programem, kterou účastník vykonal v jiném než akreditovaném zařízení; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhodne na žádost účastníka vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(9) Účast na vzdělávání v akreditovaných kvalifikačních kurzech se považuje za zvyšování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.⁶) Účast na akreditovaných kvalifikačních kurzech, které určí ministerstvo v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí, se považuje za rekvalifikaci podle zvláštního právního předpisu.¹²)

(10) Průběh akreditovaného kvalifikačního kurzu zajišťuje akreditované zařízení.

§ 52

(1) Akreditovaný kvalifikační kurz se ukončuje závěrečnou zkouškou před zkušební komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje akreditované zařízení. Členy zkušebních komisí jmenuje a odvolává statutární zástupce akreditovaného zařízení, a to na návrh příslušných profesních sdružení, popřípadě odborných společností. O termínu a místě závěrečné zkoušky informuje akreditované zařízení ministerstvo, a to alespoň 30 dnů přede dnem konání zkoušky. Ministerstvo může jmenovat dalšího člena zkušební komise.

(2) O úspěšně vykonané závěrečné zkoušce vydá akreditované zařízení osvědčení o získané odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, a to na tiskopisu poskytnutém ministerstvem na základě žádosti akreditovaného zařízení.

Díl 2

Celoživotní vzdělávání

§ 53

(1) Celoživotním vzděláváním se rozumí průběžné obnovování, zvyšování, prohlubování a doplňování vědomostí, dovedností a způsobilosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků v příslušném oboru v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

(2) Celoživotní vzdělávání je povinné pro všechny zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky.

§ 54

(1) Formy celoživotního vzdělávání jsou

a) specializační vzdělávání,

b) certifikované kurzy,

c) inovační kurzy v akreditovaných zařízeních, která jsou akreditována pro vzdělávací program, kterým se získává odborná, specializovaná nebo zvláštní odborná způsobilost pro konkrétní činnosti, v nichž si má zdravotnický pracovník obnovit znalosti a dovednosti; inovační kurzy pro činnosti, které jsou součástí odborné způsobilosti, mohou pořádat také poskytovatelé zdravotních služeb, kteří zajišťují praktické vyučování pro střední, vyšší odborné nebo vysoké školy v příslušném oboru,

d) odborné stáže v akreditovaných zařízeních, která jsou akreditována pro vzdělávací program, kterým se získává odborná, specializovaná nebo zvláštní odborná způsobilost pro konkrétní činnosti, v nichž si má zdravotnický pracovník stáží prohloubit znalosti a dovednosti,

e) účast na školicích akcích, konferencích, kongresech a sympoziích, pokud tak stanoví právní předpis upravující kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků^{12a)},

f) publikační, pedagogická a vědecko-výzkumná činnost, vypracování standardu nebo nového postupu,

g) e-learningový kurz, nebo

h) samostatné studium odborné literatury.

(2) Profesní sdružení vede evidenci školicích akcí, konferencí, kongresů a sympozií, ke kterým vydalo souhlasné stanovisko, a tyto informace poskytuje ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, do 30 dnů ode dne vydání souhlasného stanoviska.

(3) Za celoživotní vzdělávání se pro účely tohoto zákona považuje také studium navazujících studijních programů. Navazujícím studijním programem se pro účely tohoto zákona rozumí akreditovaný doktorský studijní program, akreditovaný magisterský nebo akreditovaný bakalářský studijní obor nebo studijní obor vyšší odborné školy, který je zdravotnického zaměření nebo svým zaměřením úzce souvisí s odborností příslušného zdravotnického pracovníka a je absolvován po předchozím získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(4) Celoživotní vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až d) uskutečňují akreditovaná zařízení; ostatní formy celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 mohou zabezpečovat poskytovatelé zdravotních služeb nebo jiné fyzické nebo právnické osoby, včetně právnických

osob v působnosti jiných resortů než ministerstva.

(5) Účast na celoživotním vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.6)

(6) O účasti v jednotlivých formách celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) pořadatel provede záznam do průkazu odbornosti, popřípadě vydá na vyžádání účastníka potvrzení. Pořadatel celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. c) až e) vede evidenci účastníků celoživotního vzdělávání jím organizovaného a na základě žádosti ministerstva, popřípadě pověřené organizace, poskytne údaje z této evidence.

(7) Plnění povinnosti celoživotního vzdělávání se prokazuje na základě kreditního systému. Prováděcí právní předpis stanoví počet kreditů forem celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. c) až f) a podle odstavce 3. Počet kreditů získaných absolvováním specializačního vzdělávání, modulu vzdělávacího programu oboru specializačního vzdělávání nebo certifikovaného kurzu je součástí vzdělávacího programu.

(8) Získání stanoveného počtu kreditů je podmínkou

a) pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI,

b) pro přihlášení se k atestační zkoušce (§ 56 odst. 6 a § 60).

Díl 3

Specializační vzdělávání

§ 55

Specializační vzdělávání a specializovaná způsobilost

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou získává zdravotnický pracovník specializovanou způsobilost k výkonu specializovaných činností příslušného zdravotnického povolání a psycholog a logoped [§ 43 odst. 2 písm. a) body 1 a 2] odbornou a současně specializovanou způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání.

(2) Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 1 je upraveno v § 56. Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 2 je upraveno v § 57.

(3) Specializační vzdělávání uskutečňuje akreditované zařízení podle vzdělávacího programu.

§ 56

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání se skládá z modulů. Modulem se rozumí ucelená část vzdělávacího programu s počtem kreditů stanoveným vzdělávacím programem. Za modul se považuje také certifikovaný kurz (§ 61), pokud je uveden ve vzdělávacím programu.

(2) Vzdělávací program stanoví délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých vzdělávání

probíhá. Dále stanoví teoretické znalosti a praktické dovednosti vyplývající z jednotlivých modulů, popřípadě další požadavky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a charakteristiku činností absolventů specializačního vzdělávání stanovenou pro jednotlivé moduly. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky na zdravotní způsobilost, na délku výkonu povolání, na typ pracoviště, kde bylo povolání vykonáváno, a na zvláštní odbornou způsobilost podle zvláštních právních předpisů^{12b}).

(3) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte patnáctiprocentní omluvenou absenci z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvenou absenci z hodin teoretického vyučování. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(4) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte moduly, které účastník specializačního vzdělávání absolvoval v rámci jiného specializačního vzdělávání, a certifikované kurzy, pokud jsou součástí vzdělávacího programu daného specializačního oboru; o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části vzdělávacího programu; o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(6) Podmínkou přihlášení se k atestační zkoušce je získání počtu kreditů stanoveného vzdělávacím programem a absolvování modulů, které jsou ve vzdělávacím programu označeny jako povinné a prokázání výkonu povolání v příslušném oboru specializačního vzdělávání v délce minimálně 1 roku z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶) nebo minimálně 2 let z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského nebo magisterského studijního oboru navazujícího na zdravotnický bakalářský nebo magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydaného ministerstvem.

§ 57

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné a specializované způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání stanoví počet kreditů získaných splněním studijních podmínek za 1 rok specializačního vzdělávání, celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, a výuková pracoviště, na kterých praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti, absolvování vzdělávacích akcí, kurzů, seminářů, stáží a další požadavky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a charakteristiku činností absolventů specializačního vzdělávání.

(2) Specializační vzdělávání se uskutečňuje formou

a) celodenní průpravy, při které účastník specializačního vzdělávání věnuje této praktické a teoretické výuce čas v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době,⁶) nebo

b) externí průpravy, která se liší od celodenní průpravy pouze tím, že doba určená na praktické zdravotnické činnosti může být zkrácena nejvýše na polovinu doby stanovené pro celodenní průpravu. Úroveň této průpravy nesmí být nižší než u celodenní průpravy. Za kvalitu a dodržení

celkové délky externí průpravy, která nemůže být kratší než u celodenní průpravy, odpovídá akreditované zařízení.

(3) Do doby specializačního vzdělávání akreditované zařízení započte též dobu pracovní neschopnosti a dobu mateřské a rodičovské dovolené, pokud tato doba přerušení výkonu zdravotnického povolání nečinila v úhrnu více než 14 týdnů v kalendářním roce; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném oboru specializačního vzdělávání.

(4) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu; o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte též odbornou praxí, popřípadě její část, absolvovanou

a) v jiném oboru specializace, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu,

b) v cizině, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu;

o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(6) Specializační vzdělávání probíhá při výkonu příslušného povolání zdravotnického pracovníka.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského studijního oboru navazujícího na zdravotnický magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydanému ministerstvem.

§ 58

Zařazení zdravotnických pracovníků do specializačního vzdělávání

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání se získává specializovaná způsobilost v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Podmínkou zahájení specializačního vzdělávání je získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu; ministerstvo může pověřit touto činností pověřenou organizaci.

(3) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti (§ 60) nebo zvláštní odborné způsobilosti (§ 64), nebo o jejím uznání podle hlavy VII nebo VIII.

(4) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání uskutečňovaného akreditovaným zařízením, popřípadě více akreditovanými zařízeními, podle výběru uchazeče. Pokud si uchazeč akreditované zařízení nevybral nebo vybrané akreditované zařízení má naplněnou kapacitu, doporučí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, uchazeči jiné vhodné akreditované zařízení. V případě nezařazení uchazeče do specializačního vzdělávání rozhodne ministerstvo do 30 dnů od obdržení žádosti.

§ 59

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení zajišťuje průběh specializačního vzdělávání, které se v tomto zařízení uskutečňuje.

(2) Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele, který je zaměstnancem akreditovaného zařízení. Školitelem může být pouze zdravotnický pracovník se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru, který je zapsán v Registru zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (§ 72). V případě nového specializačního oboru, pro který není dostatek osob se specializovanou způsobilostí, může být školitelem jiný zdravotnický pracovník, včetně lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, po předchozím vyjádření profesního sdružení.

(3) Školitel průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka vzdělávání a vypracovává studijní plán a plán plnění praktických výkonů, které má účastník vzdělávání v průběhu přípravy absolvovat.

(4) Účastník specializačního vzdělávání je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Školitel započte dosud absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem. Na průběh celé odborné praxe dohlíží školitel.

(5) Ministerstvo z podnětu akreditovaného zařízení rozhodne o ukončení specializačního vzdělávání, pokud účastník specializačního vzdělávání neplní závažným způsobem studijní povinnosti.

§ 60

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou (dále jen "atestace") před oborovou atestační komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh profesních sdružení, odborných společností a akreditovaných zařízení. Předpokladem pro vykonání atestační zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.

(2) Ministerstvo vydá zdravotnickým pracovníkům, kteří úspěšně vykonali atestaci, diplom o specializaci v příslušném oboru.

§ 60a

Financování specializačního vzdělávání

(1) Ministerstvo ve spolupráci s univerzitami a profesními sdruženími každoročně nejpozději do 31. prosince stanoví a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup maximální počet rezidenčních míst v jednotlivých oborech specializačního vzdělávání, ve kterých bude zahájeno specializační vzdělávání v následujícím roce a výši dotace na rezidenční místo.

(2) V případě specializačního vzdělávání podle § 56 se dotace ze státního rozpočtu poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, zejména na mzdové a další náklady spojené s pobytem rezidenta mimo pracoviště zaměstnavatele v souvislosti s plněním požadavků podle vzdělávacího programu a podle zvláštního právního předpisu⁶), a to po dobu nezbytně nutnou ke splnění těchto požadavků. Doba trvání

specializačního vzdělávání podle věty první odpovídá doporučené celkové délce specializačního vzdělávání stanovené vzdělávacím programem.

(3) V případě specializačního vzdělávání podle § 57 se dotace ze státního rozpočtu poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, včetně mzdových nákladů, a to na celou dobu trvání příslušného specializačního vzdělávání. Doba trvání specializačního vzdělávání podle předchozí věty odpovídá minimální celkové délce specializačního vzdělávání stanovené tímto zákonem nebo vzdělávacím programem.

(4) Dotace ze státního rozpočtu podle odstavců 2 a 3 je poskytována prostřednictvím rozpočtové kapitoly ministerstva. Ministerstvo zpracovává střednědobý plán výdajů státního rozpočtu na financování specializačního vzdělávání, vždy na dobu následujících pěti let.

(5) Ministerstvo uveřejní každoročně do 31. prosince Metodiku dotačního řízení, kterou upraví zejména:

- a) náležitosti žádosti o dotaci,
- b) termín, místo a způsob podání,
- c) kritéria hodnocení žádostí,
- d) termín vyhodnocení žádostí,
- e) způsob vyrozumění žadatele,
- f) způsob podání a vypořádání námitek,
- g) podmínky čerpání dotace,
- h) způsob vyúčtování a podobu závěrečné zprávy.

(6) Žádost o dotaci podává poskytovatel zdravotních služeb nebo krajská hygienická stanice.

(7) V rámci procesu hodnocení ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, posoudí splnění formálních náležitostí žádosti a nejpozději do 30 dnů ode dne uplynutí termínu pro podání žádostí uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup žádosti vyloučené pro nesplnění formálních náležitostí. U takto vyloučených žádostí může žadatel podat ve lhůtě 5 dnů od jejich uveřejnění námitky. O námitkách ministerstvo rozhodne do 30 dnů od jejich doručení. Žádosti, které splnily formální náležitosti a žádosti, u kterých bylo vyhověno námitkám žadatele, předloží ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, bezodkladně k odbornému hodnocení akreditační komisi.

(8) Akreditační komise hodnotí žádosti zejména z hlediska kvality zajištění průběhu celého vzdělávacího programu, personálního, věcného a technického zajištění každého rezidenčního místa a rovnoměrné regionální dostupnosti rezidenčních míst na území České republiky.

(9) Akreditační komise předloží návrh hodnocení včetně návrhu pořadí žádostí ministerstvu, a to nejpozději do 30 dnů od obdržení žádostí. O přidělení dotace rozhoduje ministerstvo. Neobdrží-li ministerstvo ve stanovené lhůtě návrh akreditační komise, rozhodne bez tohoto návrhu.

(10) Náklady na zabezpečení dotačního řízení může ministerstvo hradit z prostředků určených na dotace nejvýše v částce, která nepřesáhne 2,5 % celkové výše prostředků ministerstva určených na dotace na financování specializačního vzdělávání v daném kalendářním

roce.

(11) Rozhodnutí o poskytnutí dotace vybraným uchazečům ministerstvo vydá a zveřejní nejpozději do 30. června příslušného roku. Rozhodnutí obsahuje zejména náležitosti stanovené zvláštním právním předpisem²²⁾ a počet schválených rezidenčních míst s uvedením oboru specializačního vzdělávání.

(12) Ministerstvo přeruší čerpání dotace po dobu přerušení specializačního vzdělávání rezidenta. Celková doba přerušení nesmí překročit 5 let.

(13) Ministerstvo zastaví čerpání dotace, došlo-li k ukončení specializačního vzdělávání rezidenta na daném rezidenčním místě.

(14) V případě zániku poskytovatele zdravotních služeb s rezidenčním místem bez nástupnické osoby umožní ministerstvo rezidentovi dokončení specializačního vzdělávání na rezidenčním místě u jiného poskytovatele zdravotních služeb, za podmínky, že toto zařízení přijme rezidenta do pracovněprávního vztahu a prokáže splnění podmínek stanovených pro přidělení dotace. Ministerstvo rozhodne o změně čerpání dotace podle Metodiky dotačního řízení platné v době vydání rozhodnutí.

§ 60b

Výběr rezidenta

(1) Poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem vyhlásí nejpozději do 14 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o poskytnutí dotace výběrové řízení na schválené rezidenční místo. Vyhlášení výběrového řízení oznámí poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem ministerstvu. Ministerstvo uveřejní oznámení o vyhlášení výběrového řízení způsobem umožňujícím dálkový přístup. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede zdravotnické zařízení s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem nejpozději do 31. srpna příslušného kalendářního roku.

(2) Neprojeví-li žádný účastník specializačního vzdělávání zájem o schválené rezidenční místo ve výběrovém řízení podle odstavce 1, oznámí poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem tuto skutečnost ministerstvu a výběrové řízení zopakuje. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem nebo krajská hygienická stanice s rezidenčním místem nejpozději do konce příslušného kalendářního roku.

(3) Poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem a krajská hygienická stanice s rezidenčním místem se při konání výběrového řízení řídí pravidly, která stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Vybraný uchazeč se stává rezidentem okamžikem, kdy

a) je zařazen do oboru specializačního vzdělávání v příslušném oboru,

b) zahájí specializační vzdělávání na schváleném rezidenčním místě ve zdravotnickém zařízení s rezidenčním místem,

c) má uzavřenu pracovní smlouvu v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby^{2b)} a minimálně na dobu délky specializačního vzdělávání stanovené vzdělávacím programem v příslušném oboru a

d) byl vybrán zdravotnickým zařízením s rezidenčním místem podle odstavce 3.

(5) Vybraný uchazeč přestává být rezidentem okamžikem dokončení specializačního vzdělávání úspěšným absolvováním atestační zkoušky nebo okamžikem ukončení specializačního vzdělávání ve zdravotnickém zařízení s rezidenčním místem.

§ 60c

zrušen

§ 60d

Povinnosti poskytovatele zdravotních služeb s rezidenčním místem

Poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem a krajská hygienická stanice s rezidenčním místem jsou povinny:

- a) zajistit rezidentovi řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu,
- b) hlásit změny údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo, a to do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo,
- c) podrobit se kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání podle vzdělávacího programu prováděné ministerstvem,
- d) vést dokumentaci o specializačním vzdělávání rezidenta, která dokládá skutečnosti, nutné pro doložení splnění povinností vyplývajících ze vzdělávacího programu, dokumentace o vzdělávání je archivální podle zvláštního právního předpisu 11),
- e) předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se vzdělávání rezidenta, pokud hodlá ukončit svoji činnost a nemá-li právního nástupce, který pokračuje v činnosti a na nějž přechází pracovněprávní vztah rezidenta; zanikne-li oprávnění k poskytování zdravotních služeb, aniž by poskytovatel splnil povinnost ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{11b}) a
- f) nahlásit datum zahájení a ukončení přerušování specializačního vzdělávání rezidenta nejpozději do týdne ode dne, kdy uvedené skutečnosti nastaly.

Díl 4

Certifikovaný kurz

§ 61

(1) Absolvováním certifikovaného kurzu zdravotničtí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci získávají zvláštní odbornou způsobilost pro úzce vymezené zdravotnické činnosti, které prohlubují získanou odbornou nebo specializovanou způsobilost. Certifikovaným kurzem nelze nahradit získání odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Certifikovaný kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu certifikovaného kurzu.

(3) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program se může

skládat z modulů (§ 56 odst. 1). Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a rozsah činností certifikovaného kurzu, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získá zvláštní odbornou způsobilost, včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče. Vzdělávací program také stanoví, která odborná, popřípadě specializovaná způsobilost je předpokladem pro zařazení do certifikovaného kurzu, a zda je vyžadována způsobilost k výkonu povolání bez odborného dohledu. Vzdělávací program může stanovit požadavky na zdravotní způsobilost.

(4) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absenci z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvená absence z hodin teoretického vyučování.

(5) Do vzdělávání v certifikovaném kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu.

§ 62

(1) Žádost o zařazení do certifikovaného kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované nebo zvláštní odborné způsobilosti nebo o uznání způsobilosti podle hlavy VII nebo VIII. V případě zdravotnických pracovníků, kteří jsou evidováni v Registru zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a hostujících osob (§ 72), akreditované zařízení zkontroluje údaje podle věty první v tomto registru a úředně ověřené kopie dokladů nepožaduje.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2, a pokud to kapacita akreditovaného zařízení umožňuje, akreditované zařízení zařadí uchazeče do certifikovaného kurzu do 1 měsíce po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Akreditované zařízení současně seznámí uchazeče s organizací certifikovaného kurzu a s požadavky na úspěšné absolvování certifikovaného kurzu.

§ 63

(1) Průběh certifikovaného kurzu zajišťuje akreditované zařízení.

(2) Účastník certifikovaného kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Akreditované zařízení započte dříve absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka certifikovaného kurzu nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

§ 64

O úspěšném absolvování certifikovaného kurzu vydá akreditované zařízení certifikát, a to na tiskopisu poskytnutém ministerstvem na základě žádosti akreditovaného zařízení. Certifikát má platnost pro Českou republiku. V certifikátu jsou uvedeny činnosti, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získal zvláštní odbornou způsobilost v rozsahu vzdělávacího programu (§ 61 odst. 3), včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče.

Díl 5

Průkaz odbornosti

§ 65

(1) Průkaz odbornosti slouží k průběžnému zaznamenávání druhu a délky získaného celoživotního vzdělání, vykonaných zkoušek, průběhu celoživotního vzdělávání a druhu a délky vykonávané činnosti při výkonu povolání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavách II a III.

(2) Záznamy do průkazu odbornosti o

- a) druhu a délce vykonávaných činností provádějí zaměstnavatelé,
- b) zařazení do specializačního vzdělávání provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace,
- c) výsledku vykonané atestační zkoušky provádí předseda atestační komise nebo jím pověřený člen,
- d) výsledku vykonané závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu provádí předseda zkušební komise,
- e) úspěšném absolvování certifikovaného kurzu provádí akreditované zařízení,
- f) výsledku vykonané zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu provádí předseda zkušební komise.

(3) Pořadatelé jsou povinni do průkazu odbornosti zaznamenat účast na dalších formách celoživotního vzdělávání, pokud nevydali potvrzení o účasti.

(4) Průkaz odbornosti vydává na žádost zdravotnického pracovníka ministerstvo, popřípadě pověřená organizace.

HLAVA VI

OSVĚDČENÍ K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ BEZ ODBORNÉHO DOHLEDU

Osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a podmínky jeho vydání

§ 66

Osvědčením k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (dále jen "osvědčení") se získává oprávnění a) k výkonu povolání bez odborného dohledu (§ 4 odst. 3), b) k vedení praktického vyučování ve studijních oborech a v akreditovaných kvalifikačních kurzech, ve specializačním vzdělávání a v certifikovaných kurzech.

§ 67

(1) Ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení zdravotnickému pracovníkovi na základě jeho písemné žádosti, pokud splnil podmínky pro výkon povolání bez odborného dohledu stanovené tímto zákonem.

(2) Obsahem žádosti o osvědčení jsou

- a) u zdravotnického pracovníka, který požádal o vydání osvědčení do 18 měsíců ode dne získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, doklady o získané způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru,
- b) u ostatních zdravotnických pracovníků, kteří požádali o vydání osvědčení po uplynutí 18 měsíců ode dne získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, doklady 1. uvedené v písmenu a),

2. o výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru minimálně 1 rok z období posledních 10 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo minimálně 2 roky výkonu zdravotnického povolání z období posledních 10 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby,⁶⁾ a dále získání 40 kreditů z celoživotního vzdělávání z období posledních 10 let, nebo

3. o složení zkoušky, kterou se ověřuje způsobilost k výkonu příslušného povolání bez odborného dohledu v souladu s nejnovějšími poznatky v oboru, pokud zdravotnický pracovník nesplnil podmínky uvedené v bodu 2 tohoto písmene.

(3) Žadatelům o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání podle hlavy VII nebo VIII vydá ministerstvo v rámci tohoto rozhodnutí též osvědčení na dobu 10 let, pokud uznaná způsobilost odpovídá zdravotnickému povolání, které lze v České republice vykonávat bez odborného dohledu.

§ 68

(1) Osvědčení se vydává na období 10 let, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení do 30 dnů po obdržení žádosti.

(3) Zdravotnický pracovník, který získal osvědčení, může ke svému označení odbornosti připojit též označení "Registrovaný/á".

§ 69

Prodloužení platnosti osvědčení

Platnost osvědčení se prodlouží na období dalších 10 let, pokud zdravotnický pracovník požádá o jeho prodloužení nejpozději 60 dnů před skončením jeho platnosti a doloží doklady uvedené v § 67 odst. 2 písm. b) bodě 2 nebo 3. Zdravotnický pracovník, který podal žádost podle věty první, je do dne nabytí právní moci rozhodnutí o prodloužení osvědčení považován za způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 70

zrušen

§ 71

Zkouška a zkušební komise

(1) Zkouška, kterou se ověřuje způsobilost k výkonu příslušného povolání bez odborného dohledu v souladu s nejnovějšími poznatky v oboru, se koná před zkušební komisí na základě žádosti a podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem.

(2) Zkušební komisi zřizuje ministr zdravotnictví jako svůj poradní orgán.

(3) Zkušební komise se skládá ze stálých a dalších členů.

(4) Stálými členy zkušební komise jsou nejméně

a) 2 zástupci ministerstva,

b) 2 zástupci akreditovaných zařízení,

c) 2 zástupci organizace zaměstnavatelů,

d) 1 zástupce každého zdravotnického povolání, kterého se zkouška týká, uvedeného v hlavě II dílech 1 a 2, a to na návrh profesního sdružení, které sdružuje nejvíce fyzických osob¹⁰⁾ vykonávajících takové zdravotnické povolání.

(5) Dalšími členy jsou odborníci příslušného specializačního oboru, kterého se zkouška týká, a to minimálně 1 zástupce na návrh příslušného profesního sdružení.

(6) Člen zkušební komise musí být držitelem osvědčení. Při odejmutí nebo neprodloužení platnosti osvědčení jeho členství ve zkušební komisi zaniká.

(7) Funkční období stálého člena zkušební komise je pětileté. Funkci stálého člena zkušební komise je možné vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích. Před uplynutím funkčního období může být ministrem zdravotnictví stálý člen zkušební komise odvolán z funkce jen pro ztrátu bezúhonnosti, pro dlouhodobou neúčast na práci zkušební komise, přestane-li být zaměstnancem nebo členem instituce, na jejíž návrh byl jmenován, nebo na vlastní žádost.

(8) Člen zkušební komise se nemůže účastnit jednání o zdravotnickém pracovníkovi, pokud vznikne podezření z jeho podjatosti.

(9) Ministerstvo je povinno umožnit žadateli vykonat zkoušku nejdéle do 90 dnů ode dne podání žádosti. Ministerstvo může pověřit organizací zkoušky pověřenou organizací.

(10) Ministerstvo vydá zdravotnickým pracovníkům, kteří složili zkoušku, doklad o složení zkoušky.

§ 72

Registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a hostujících osob

(1) Registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a hostujících osob (dále jen „registr“) je součástí Národního zdravotnického informačního systému³⁾. Při nakládání s osobními údaji podle odstavce 4 plní úkoly správce a zpracovatele registru ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, které do registru zapíše

a) zdravotnického pracovníka, kterému bylo vydáno osvědčení podle hlavy VI,

b) hostující osobu (§ 76).

(2) Na vedení registru a na zpracování osobních údajů z registru se vztahují zvláštní právní předpisy.¹³⁾

(3) Registr je veřejně přístupný, s výjimkou údajů o rodném čísle a trvalém pobytu. Údaje o rodném čísle a trvalém pobytu jsou přístupné Ministerstvu obrany pouze za účelem zajištění obrany státu podle zvláštního právního předpisu^{13a)}.

(4) Registr obsahuje o osobách, kterým bylo uděleno osvědčení, a o hostujících osobách tyto údaje:

a) číslo, pod kterým bylo vydáno osvědčení,

b) jméno a příjmení,¹⁴⁾

c) datum narození,

d) rodné číslo, pokud je přiděleno,

e) adresu trvalého pobytu, a není-li trvalý pobyt na území České republiky, adresu určenou pro doručování,

f) adresu zaměstnavatele a pracovní zařazení nebo adresu nestátního zdravotnického zařízení, v němž je povolání vykonáváno,

g) údaje o dosaženém vzdělání včetně specializačního vzdělávání a certifikovaných kurzů, rok jeho absolvování a země, ve které bylo absolvováno,

h) datum ukončení platnosti osvědčení nebo oznámení,

i) zda se jedná o osobu usazenou nebo hostující (§ 74 odst. 2 a 3),

j) datum vyškrtnutí z registru.

(5) Správce registru (§ 72 odst. 1) vyškrtně z registru zdravotnického pracovníka, jehož osvědčení bylo zrušeno, nebo hostující osobu v případě uvedeném v § 76 odst. 4.

(6) Zdravotnický pracovník uvedený v registru je povinen neprodleně oznámit správci registru (§ 72 odst. 1) změny údajů uvedených v odstavci 4 nebo skončení platnosti osvědčení.

HLAVA VII

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE ZÍSKANÉ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICĚ A VOLNÉ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB HOSTUJÍCÍ OSOBOU

Díl 1

Základní ustanovení

nadpis vypuštěn

§ 73

(1) Tato hlava se vztahuje na

a) volné poskytování služeb hostující osobou (díl 2),

b) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen „odborná kvalifikace“) a uznávání zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti a ověření znalosti českého jazyka (dále jen „jiná způsobilost“) a

c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického

povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky pro osoby uvedené v odstavci 2.

(2) Podle této hlavy se uznává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

a) státního příslušníka členského státu,

b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,

c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)15),

d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství16),

e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen dlouhodobý pobyt za účelem vědeckého výzkumu17),

f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu d) nebo e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky18),

g) osoby, které byl na území České republiky udělen azyl nebo doplňková ochrana, nebo jeho rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky19), a

h) zaměstnance vyslaného na území České republiky v rámci volného poskytování služeb, pokud odbornou kvalifikaci pro výkon odborné činnosti získal nebo tuto odbornou činnost vykonával v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice (dále jen „uchazeč“); odbornou činností se pro účely uznání způsobilosti podle tohoto zákona rozumí výkon povolání nebo výkon odborné činnosti odpovídající výkonu zdravotnického povolání nebo výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona.

(3) Při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti se postupuje

a) podle dílu 3 v případě odborné způsobilosti k výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky, nebo

b) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace19a) a § 81 v případě

1. odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání neuvedených v písmenu a) nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, nebo
2. všeobecných sester se specializovanou způsobilostí a porodních asistentek se specializovanou způsobilostí.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti a volný pohyb služeb zákonem o uznávání odborné kvalifikace19a).

§ 74

(1) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče jako hostující osoba nebo jako usazená osoba.

(2) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky za účelem výkonu odborné činnosti a na území České republiky vykonává odpovídající zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče dočasně nebo příležitostně v rámci volného poskytování služeb. Skutečnost, zda je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

(3) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na základě uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu povolání, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon odpovídající odborné činnosti získána nebo tato odborná činnost byla vykonávána v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice.

(4) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti

související s poskytováním zdravotní péče také v rámci adaptačního období podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a}), a to pouze pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 75

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče v České republice je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

§ 75a

Spolupráce členských států

(1) Ministerstvo spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit volný pohyb služeb a uznávání odborné způsobilosti. Ministerstvo zajistí důvěrnost údajů, které mu členské státy poskytly.

(2) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat odbornou činnost, na jeho žádost informace o trestním nebo správním postihu této osoby v České republice, pokud postih souvisí s výkonem této odborné činnosti. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

Díl 2

Volné poskytování služeb hostujícími osobami

§ 76

Podmínky výkonu povolání hostující osoby

(1) Hostující osoba může vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na základě oznámení (§ 76a), pokud se dále nestanoví jinak (§ 76b).

(2) Hostující osoba přestane být způsobilá vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, pokud oprávnění k výkonu povolání zaniklo nebo bylo dočasně pozastaveno.

(3) Hostující osoba může vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče, aniž

a) splní povinnost získání osvědčení (registrace) podle § 66 a násl.,

b) požádá o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3.

(4) Ministerstvo zapíše do registru (§ 72) na dobu 12 měsíců hostující osobu na základě jejího oznámení (§ 76a), popřípadě na základě ověření její odborné kvalifikace (§ 76b). Ministerstvo vyškrtně z registru hostující osobu, zanikne-li jí oprávnění vykonávat v České republice zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče anebo

dozví-li se od příslušného orgánu členského státu původu, že jí bylo oprávnění k výkonu odborné činnosti v členském státě původu odňato nebo dočasně pozastaveno.

(5) Všeobecné sestry a porodní asistentky, jejichž doklad o dosažené odborné kvalifikaci splňuje podmínky podle § 78 nebo 78a, mohou vykonávat své povolání pod profesním označením (dále jen „označení odbornosti“) uvedeným v tomto zákoně. V případech, kdy odborná kvalifikace byla ověřena podle § 76b, vykonává se zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče pod označením odbornosti podle tohoto zákona.

(6) Hostující osoba vykonává své povolání pod označením odbornosti členského státu původu. Pokud v členském státě původu neexistuje takové označení odbornosti, uvede hostující osoba údaj o své dosažené odborné kvalifikaci v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu.

(7) Je-li služba poskytována pod označením odbornosti podle odstavce 5, musí hostující osoba umožnit pacientům přístup k informacím o tom, zda

a) činnost v členském státě původu podléhá povolovacímu režimu, zda je členem profesního sdružení nebo je zapsána u obdobného subjektu v členském státě původu, a dále uvést název a adresu příslušného orgánu členského státu původu,

b) je zapsána v registru v České republice.

§ 76a

Oznámení

(1) Hostující osoba je povinna před tím, než začne vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky, písemně oznámit ministerstvu začátek předpokládaného výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; v oznámení uvede druh zdravotní služby, kterou na území České republiky hodlá vykonávat, a adresu zdravotnického zařízení, v němž jsou poskytovány zdravotní služby. K oznámení se přikládá

a) kopie průkazu totožnosti a dokladu osvědčujícího státní příslušnost hostující osoby; ministerstvo může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlédnutí,

b) adresa pro doručování na území České republiky a adresa pro doručování na území členského státu usazení,

od="1.7.2008"c) doklad potvrzující, že je hostující osoba usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává odpovídající odbornou činnost a že jí oprávnění k výkonu této odborné činnosti v členském státě původu nebylo v okamžiku vydání osvědčení odejmuto ani dočasně pozastaveno,

d) doklad o dosažené odborné kvalifikaci,

e) doklad podle odstavce 5, není-li odborná činnost v členském státě původu regulována, a

f) doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu zdravotnického povolání v rozsahu a za podmínek odpovídajících zákonu o zdravotních službách4); za tento doklad se považuje též doklad vydaný úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném členském státě.

Doklady podle písmen c) a f) nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Hostující osoba je povinna bezodkladně informovat ministerstvo o změnách všech

skutečností uvedených v oznámení nebo v dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění poskytovat zdravotní péči na území České republiky jako hostující osoba.

(3) Oznámení platí po dobu 12 měsíců od jeho podání.

(4) Doklady podle odstavce 1 hostující osoba dokládá při opětovném podání oznámení pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech přiložených k oznámení.

(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v členském státě původu vykonávala odpovídající odbornou činnost po dobu nejméně 2 let během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělávání, které ji odborně připravilo pro výkon odpovídající odborné činnosti v členském státě původu.

(6) Oznámení se nepožaduje, pokud by to vedlo k opožděnému poskytnutí služby; v těchto případech však musí být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí zdravotní služby.

§ 76b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo ověří po obdržení oznámení před prvním poskytnutím služby odbornou kvalifikaci uchazeče. Nepřistoupí-li ministerstvo k ověření odborné kvalifikace uchazeče podle odstavce 3, bezodkladně tuto skutečnost uchazeči sdělí. Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 3, pokud uchazeč je pozván do České republiky

a) organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou, vykonávající činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení 19b), vysokou školou²⁾ nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností, nebo

b) poskytovatelem zdravotních služeb k provedení jednorázových výkonů.

(2) Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče

a) v případě uchazeče, který vykonává nebo vykonával příslušné zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky jako hostující nebo usazená osoba a kterému byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon příslušného zdravotnického povolání nebo pro výkon činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona nebo zákona o uznávání odborné kvalifikace 19a),

b) v případě uchazeče, který hodlá na území České republiky vykonávat zdravotnické povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který splňuje podmínky podle § 78 nebo § 78a, nebo

c) pokud uchazečova odborná kvalifikace splňuje podmínky právního předpisu práva Evropského společenství, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci pro výkon příslušné odborné činnosti, jež vyrovnávají rozdíly mezi vzděláváním a přípravou vyžadovanou pro výkon těchto odborných činností v různých členských státech podle zvláštního právního předpisu^{19d)}.

(3) Považuje-li ministerstvo za nezbytné ověřit odbornou kvalifikaci před prvním poskytnutím služby, rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace hostující osobě doručí do 1 měsíce od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 76a odst. 1. Vyskytnou-li se obtíže, které by mohly vést k prodlení, prodlouží ministerstvo lhůtu a oznámí uchazeči důvody

prodlení a předpokládanou lhůtu, ve které bude rozhodnutí vydáno. Rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá do 7 týdnů od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 76a odst. 1. Při ověření odborné kvalifikace se postupuje podle části první hlavy II zákona o uznávání odborné kvalifikace (19a), pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, může ministerstvo po hostující osobě požadovat, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. Znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí se prokazuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace, zejména rozdílovou zkouškou (19a). Požaduje-li ministerstvo po hostující osobě, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní hostující osobě, aby tuto znalost prokázala ve lhůtě 15 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3.

(5) Ministerstvo ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky tuto zkoušku vyhodnotí a na základě jejího výsledku vydá rozhodnutí.

(6) Právo výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky hostující osobě vzniká dnem

a) doručení sdělení ministerstva o upuštění od ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1,

b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,

c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky podle odstavce 5, nebo

d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 3, 4 nebo 5, pokud ministerstvo nepostupovalo v souladu s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání uchazeče.

(7) Rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) a c) má pro účely výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3 nebo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace (19a).

Díl 3

Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k soustavnému výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky usazenými osobami

nadpis vpuštěn

§ 77

Uznávání odborné kvalifikace

(1) Odborně způsobilý k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky je ten, komu byla uznána odborná kvalifikace. Vykonávat povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky na území České republiky může ten, jemuž byla uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost. O uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti rozhoduje ministerstvo.

(2) Odborná kvalifikace osob, které jsou v jiném členském státě způsobilé k výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky, se uznává

- a) na základě absolvování harmonizovaného vzdělávání na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu (dále jen „automatické uznávání odborné kvalifikace“),
- b) na základě nabytých práv, nebo
- c) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a}).

§ 78

Automatické uznávání odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci (odstavec 2) a který potvrzuje, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství.

(2) Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropských společenství (body V.2 a V.5 přílohy V směrnice 2005/36/ES) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci (dále jen „seznam dokladů“), který obsahuje

- a) doklad o dosažené odborné kvalifikaci vydávaný na území daného členského státu, který opravňuje k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky,
- b) název orgánu nebo instituce členského státu, které doklad o dosažené kvalifikaci vydávají,
- c) označení odbornosti v zemi původu,
- d) datum, od kterého v daném členském státě odborná příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci splňuje minimální požadavky v souladu s příslušnými směrnicemi Evropských společenství (dále jen „referenční den“),
- e) popřípadě další podmínky, které musí doklad o dosažené kvalifikaci splňovat, aby mohl být uznán automaticky podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, i když není uveden v seznamu dokladů (odstavec 2), pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušnými směrnicemi Evropských společenství a že členský stát původu tomuto dokladu za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky přiznává stejné účinky jako dokladům uvedeným v seznamu dokladů.

(4) Za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se dokladům podle odstavců 2 a 3 na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

§ 78a

Uznávání odborné kvalifikace na základě nabytých práv

(1) Nabytým právem se rozumí právo k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu za stejných podmínek, jaké má držitel dokladů, které prokazují splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství, na základě dokladu o dosažené kvalifikaci, byla-li odborná příprava vedoucí k vydání tohoto dokladu v členském státě původu zahájena před referenčním dnem uvedeným v seznamu dokladů, a to i když nesplňuje uvedené minimální požadavky.

(2) Pokud dále není uvedeno jinak, ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že v tomto státě vykonával povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky po dobu stanovenou v odstavcích 3 až 8. Za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se těmito doklady na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

(3) Povolání všeobecné sestry musí být vykonáváno po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení, pokud dále není stanoveno jinak, a musí zahrnovat plnou odpovědnost za plánování, organizování a provádění ošetrovatelské péče poskytované pacientovi (výkon povolání bez odborného dohledu).

(4) Povolání porodní asistentky musí být vykonáváno po dobu nejméně 2 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení.

(5) Odstavce 3 a 4 se nepoužijí v případě polských dokladů. Uchazeč, který je držitelem polského dokladu o kvalifikaci všeobecné sestry, jehož odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2004, pokud tato příprava nespĺňuje minimální požadavky na přípravu všeobecných sester podle práva Evropského společenství 19c), musí povolání všeobecné sestry vykonávat alespoň po dobu

a) 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu bakaláře ošetrovatelství (dyplom licencjata pielegniarstwa), nebo

b) 5 po sobě následujících let v průběhu 7 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu ošetrovatelky (dyplom pielegniarki) nebo diplomované ošetrovatelky (dyplom pielegniarki dyplomowanej) získaného na odborné zdravotnické škole po ukončeném středním vzdělání (postsekundárně).

Podmínky uvedené v písmenech a) a b) se nevyžadují v případě absolventů speciálního programu pro kariérní postup podle polského zvláštního právního předpisu (článek 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetrovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů, zveřejněného v Úředním věstníku Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885).

(6) Uchazeč, který je držitelem polského dokladu o kvalifikaci porodní asistentky, jehož odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2004, pokud tato příprava nespĺňuje minimální požadavky na přípravu porodních asistentek podle práva Evropských společenství¹⁾, musí povolání porodní asistentky vykonávat alespoň po dobu

a) 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu bakaláře porodní asistence (dyplom licencjata położnictwa), nebo

b) 5 po sobě následujících let v průběhu 7 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu porodní asistentky (dyplom położnej) získaného na odborné zdravotnické škole po ukončeném středním vzdělání (postsekundárně).

Podmínky uvedené v písmenech a) a b) se nevyžadují v případě absolventů speciálního programu pro kariérní postup podle polského zvláštního právního předpisu (článek 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetrovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů, zveřejněného v Úředním věstníku Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885).

(7) Uchazeč, který je držitelem rumunského dokladu o kvalifikaci všeobecné sestry (Certificat de competente profesionale de asistent medical generalist) nebo porodní asistentky (asistent medical obstetrica-ginecologie), jehož odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2007, pokud tato příprava nespĺňuje minimální požadavky na přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek podle práva Evropských společenství¹⁾, musí povolání všeobecné sestry

nebo porodní asistentky vykonávat alespoň po dobu 5 po sobě následujících let v průběhu 7 let předcházejících dni vydání potvrzení.

(8) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na uchazeče, kteří jsou držiteli kvalifikace „feldšer“ (feldsher) udělené v Bulharsku před 31. prosincem 1999, i když část jejich činnosti je shodná s činnostmi všeobecné sestry.

(9) Obdobně jako doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1 se uznává doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který zanikl a jehož nástupnickým státem je členský stát původu, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že tomuto dokladu za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky přiznává stejné účinky jako dokladu uvedenému v odstavci 1. Potvrzení o tom, že se dokladu přiznávají stejné účinky, se nevyžaduje u dokladů vydaných na území Německé demokratické republiky.

(10) Československé doklady se považují za české.

§ 79

Zdravotní způsobilost

(1) Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky v členském státě původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky, považuje ministerstvo za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění podmínky zdravotní způsobilosti stanovené tímto zákonem (§ 3 odst. 2).

§ 80

Bezúhonnost

(1) Pro prokázání podmínky bezúhonnosti (§ 3 odst. 3) se považuje za dostačující předložení výpisu z rejstříku trestů nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Pokud členský stát původu doklad uvedený v odstavci 1 nevydává, může být tento doklad nahrazen místopřísežným nebo čestným prohlášením, které uchazeč učiní před příslušným orgánem členského státu původu nebo notářem usazeným v členském státě původu.

§ 81

Řízení o uznávání odborné kvalifikace, řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a v řízení o uznávání jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání se postupuje podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné kvalifikace (19a). Řízení probíhají samostatně nebo jako společné řízení.

(2) Je-li uchazeč, kterému se rozhodnutí vydává, způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, vydá mu ministerstvo současně s vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 i osvědčení (§ 67 odst. 3).

(3) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče.

§ 82

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- a) posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- b) posouzením vzdělání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce, nebo
- c) pohovorem; postup při ověření znalosti českého jazyka stanoví prováděcí právní předpis.

nadpis vypuštěn

§ 83

Užívání označení odbornosti

Usazená osoba, které byla uznána odborná kvalifikace pro výkon zdravotnického povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky, je oprávněna užívat označení odbornosti podle § 5 nebo 6.

§ 84

zrušen

HLAVA VIII

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE JINÝCH OSOB NEŽ UCHAZEČŮ UVEDENÝCH V HLAVĚ VII

§ 85

(1) Podle této hlavy se postupuje při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče osob, na které se nevztahuje hlava VII.

(2) Zdravotničtí pracovníci, kteří nejsou osobami vyjmenovanými v hlavě VII nebo nezískali odbornou kvalifikaci v jiném členském státě, jsou způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném pro jejich činnost se ověřuje v průběhu výkonu aprobační zkoušky.

(3) Uchazeči o aprobační zkoušku musí předložit ministerstvu osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo nostrifikaci vysvědčení vydaného zahraniční školou podle zvláštních právních předpisů²⁰⁾ (dále jen "nostrifikace"). Srovnání získané odborné způsobilosti u povolání, která na území České republiky vykonávají

absolventi akreditovaných kvalifikačních kurzů, provádí ministerstvo.

(4) Jiní odborní pracovníci, kteří získali odbornou způsobilost způsobem neuvedeným v hlavě VII, jsou způsobilí vykonávat činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky na základě nostrifikace, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném pro jejich činnost se ověřuje zvláštní zkouškou.

(5) Aprobační zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje ministr zdravotnictví jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví. Na základě úspěšně vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky, a to nejdéle do 240 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem podle odstavců 2 a 3. Je-li uchazeč, kterému se rozhodnutí vydává, způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, vydá mu ministerstvo současně s rozhodnutím o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání též osvědčení (hlava VI). Pokud se uchazeč omluví ministerstvu z účasti na kterékoliv části aprobační zkoušky, řízení se usnesením přerušuje na dobu, než se uchazeč znovu přihlásí k aprobační zkoušce, nejdéle však na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se řízení zastaví. Pokud uchazeč nevyhoví v kterékoliv části aprobační zkoušky, ministerstvo rozhodnutím zamítne žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče.

(6) Pokud osobám uvedeným v odstavci 1 uzná jejich odbornou nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států, ministerstvo od vykonání aprobační zkoušky upustí a vydá rozhodnutí do 90 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem. V případě posuzování odborné způsobilosti k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky ministerstvo posoudí, zda uchazeč splňuje minimální požadavky podle právního předpisu upravujícího minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání^{19d}). Pokud uchazeč tyto požadavky splňuje, ministerstvo uzná způsobilost k výkonu povolání automaticky podle hlavy VII. V ostatních případech ministerstvo při uznávání způsobilosti k výkonu povolání postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a}).

§ 86

(1) Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice v jiném vyučovacím jazyce než českém jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání; na území České republiky mohou vykonávat povolání po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce provádí ministerstvo. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v rozsahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(2) Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce se nevyžaduje u studentů, kteří získali předcházející vzdělání v českém jazyce.

§ 87

zrušen

§ 88

Do dne počátku platnosti smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii platí pro státní příslušníky členských států ustanovení § 85 odst. 1 až 3.

§ 89

Ministerstvo může bez uznání způsobilosti podle § 85 vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze na základě tohoto rozhodnutí vykonávat, osobám uvedeným v § 85 odst. 2, pokud žadatel

a) je pozván do České republiky organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou, vykonávajících činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení (19b), vysokou školou (2), výzkumnou institucí (21a) nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností,

b) je pozván do České republiky poskytovatelem zdravotních služeb k provedení jednorázových výkonů, nebo

c) hodlá absolvovat praktickou část aprobační zkoušky po složení prvních dvou částí aprobační zkoušky, a to na dobu stanovenou právním předpisem upravujícím podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky (21b).

HLAVA IX

SPRÁVNÍ DELIKTY A SANKCE

§ 89a

(1) Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem vykonává a sankce za správní delikty ukládá ministerstvo.

(2) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení dopustí správního deliktu tím, že

a) uskuteční specializační vzdělávání, akreditovaný kvalifikační kurz, praktické vyučování podle § 45 odst. 1 písm. d) nebo certifikovaný kurz v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,

b) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. c) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,

c) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. d) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání, doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu,

d) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. e) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,

e) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. f) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky, zkoušky k ověření způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období,

f) v rozporu s § 50 odst. 2 nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání.

(3) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení s rezidenčním místem dopustí správního deliktu tím, že

a) uskuteční specializační vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,

- b) v rozporu s § 60d písm. c) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání,
- c) v rozporu s § 60d písm. d) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání,
- d) v rozporu s § 60d písm. e) nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání,
- e) v rozporu s § 60d písm. a) nezajistí rezidentovi řádné absolvování všech součástí specializačního programu,
- f) v rozporu s § 60d písm. b) nenahlásí změnu údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo,
- g) v rozporu s § 60d písm. f) nenahlásí datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta.

(4) Za správní delikt se uloží pokuta

- a) od 5 000 do 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. d) a odstavce 3 písm. f) a g),
- b) od 10 000 do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) až c), e) a f) a odstavce 3 písm. a) až e).

(5) Při stanovení sankce se přihlédne k délce doby, po kterou porušování povinnosti trvalo, k okolnostem, za nichž k protiprávnímu jednání došlo a k následkům tohoto jednání.

(6) Řízení o uložení sankce lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se ministerstvo o porušení povinnosti dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokutu nelze uložit, byla-li za totéž jednání uložena pokuta podle jiných právních předpisů.

(8) Na řízení o správních deliktech se vztahuje správní řád.

(9) Pokutu vybírá ministerstvo a pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(10) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu^{21g}).

HLAVA X

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 90

(1) Obory specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí, převedení specializací podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání, označení odbornosti specialistů a výši úhrady za atestační zkoušku, aprobační zkoušku a zkoušku k vydání osvědčení, stanoví vláda nařízením.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů a zkušební řád,

- b) složení a činnost zkušební komise pro aprobační zkoušky a zkušební řád pro aprobační zkoušky,
- c) kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků,
- d) v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy minimální požadavky na studijní a vzdělávací programy k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání,
- e) činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků,
- f) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku,
- g) průběh specializačního vzdělávání a postup při jeho přerušení nebo ukončení,
- h) postup při ověření znalosti českého jazyka,
- i) postup při vyhlášení výběrového řízení na rezidenční místo, průběh výběrového řízení na rezidenční místo a základní kritéria výběru rezidenta.

HLAVA XI

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 91

Společná ustanovení

(1) Účast členů na jednáních akreditační komise, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí zřízovaných ministerstvem, popřípadě pověřenou organizací, je jiným úkonem v obecném zájmu^{21c}), při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti^{21d}). Členům komise se poskytuje úhrada cestovních náhrad podle zvláštního právního předpisu pro zaměstnance v pracovním poměru^{21e}).

(2) Atestační zkoušku, aprobační zkoušku a zkoušku k vydání osvědčení provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, za úhradu, kterou hradí uchazeč. Výši úhrady stanoví vláda nařízením. Pokud zkoušky podle věty první provádí pověřená organizace, je tato úhrada příjmem pověřené organizace^{21f}).

(3) Členové akreditační komise, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu činnosti v uvedených komisích; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni.

(4) Tento zákon se vztahuje i na zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky, kteří vykonávají zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče v působnosti jiných resortů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

(5) Ženy, které získaly způsobilost zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka v oboru s profesním označením v mužském rodě, mohou používat profesní označení přechýlené.

(6) Seznam

a) akreditovaných zdravotnických magisterských a bakalářských studijních oborů uskutečňovaných vysokými školami a

b) vzdělávacích programů vyšších odborných zdravotnických škol, kterými se získává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, zveřejňuje ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup. Seznamy podle věty první obsahují název školy a oboru, získanou způsobilost, dobu platnosti akreditace a datum vydání stanoviska ministerstvem.

§ 91a

Odborná praxe

(1) Pro absolvování odborné praxe v akreditovaném zařízení v České republice lze dočasně přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě (dále jen „jiná osoba“) na základě písemné smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem za podmínek stanovených v písemné smlouvě uzavřené mezi zaměstnavatelem a jinou osobou, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné nebo specializované způsobilosti, vědomostí a dovedností v rámci celoživotního vzdělávání (dále jen „stáž“).

(2) Smlouva zaměstnavatele se zaměstnancem o dočasném přidělení zaměstnance k jiné osobě na stáž obsahuje zejména

a) název a sídlo jiné osoby, k níž se zaměstnanec přiděluje na stáž,

b) místo výkonu stáže, den zahájení stáže, dobu, na kterou se stáž sjednává,

c) určení školitele, který je zaměstnancem jiné osoby, oprávněného přidělovat zaměstnanci práci po dobu stáže a kontrolovat ji,

d) podmínky jednostranného prohlášení zaměstnance i zaměstnavatele o ukončení stáže před uplynutím sjednané doby.

Jiná osoba nesmí vůči zaměstnanci činit právní úkony jménem zaměstnavatele.

(3) Smlouva zaměstnavatele s jinou osobou o dočasném přidělení zaměstnance na stáž obsahuje zejména:

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, státní občanství, datum a místo narození a bydliště dočasně přiděleného zaměstnance,

b) druh práce, kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec na stáži vykonávat; druh práce musí být v souladu se vzdělávacím programem,

c) určení doby, po kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec vykonávat stáž u jiné osoby,

d) místo výkonu stáže,

e) den nástupu dočasně přiděleného zaměstnance k výkonu stáže u jiné osoby.

(4) Zdravotní způsobilost k práci vykonávané v rámci stáže posuzuje a pracovnělékařské služby po dobu stáže zaměstnanci poskytuje poskytovatel pracovnělékařských služeb jiné osoby.

§ 91b

Odstranění tvrdosti

(1) Ministr zdravotnictví může na základě písemné žádosti podané zdravotnickým pracovníkem nebo jiným odborným pracovníkem rozhodnout o odstranění tvrdosti v případech

a) přiznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, nebo

b) vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI.

(2) Žádost musí být odůvodněna; lze ji podat až po vyčerpání řádných opravných prostředků podle správního řádu.

(3) Rozhodnutí o odstranění tvrdosti se vydává písemně a nemusí obsahovat odůvodnění.

(4) Rozhodnutí o žádosti podle odstavce 1 je rozhodnutím konečným; nevztahují se na ně obecné předpisy o správním řízení.

§ 92

Vykonávat nelékařské zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky osobami, které nejsou způsobilé k výkonu tohoto povolání nebo k výkonu těchto činností podle tohoto zákona, a to i dočasně nebo příležitostně, je zakázáno. Zakázáno je rovněž užívání označení odbornosti osobami, které nejsou způsobilé k výkonu nelékařského zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona²³).

§ 93

zrušen

§ 94

(1) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující soustavný výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky v souladu s právními předpisy a osvědčení potvrzující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání.

(2) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost a která splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu pro všeobecné sestry nebo porodní asistentky podle příslušného předpisu Evropského společenství¹), osvědčení potvrzující, že dosažená odborná nebo specializovaná způsobilost je rovnocenná odborné přípravě podle uvedeného předpisu.

(3) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou způsobilost, která nevyhovuje všem požadavkům na odbornou přípravu pro všeobecné sestry podle příslušného předpisu Evropského společenství¹) a která dokládá úspěšné ukončení odborné přípravy zahájené před 1. květnem 2004, osvědčení potvrzující, že tento žadatel skutečně a v souladu s právními předpisy vykonával činnosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání osvědčení.

(4) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která neodpovídá současnému označení

odbornosti zdravotnického povolání, osvědčení potvrzující, že tento žadatel získal v souladu s právními předpisy odbornou nebo specializovanou způsobilost pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky a že jeho odborná způsobilost je považována za rovnocennou kvalifikací a označením odbornosti, které platí pro tato povolání v současné době.

(5) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující, že jeho dosažená úroveň kvalifikace je totožná s některou úrovní uvedenou podle příslušného předpisu Evropského společenství¹⁾). Věta první se použije pro osvědčení potvrzující získanou odbornou způsobilost pro všechna zdravotnická povolání mimo povolání všeobecné sestry a porodní asistentky nebo pro osvědčení potvrzující získanou specializovanou způsobilost pro všechna zdravotnická povolání včetně specializací pro všeobecné sestry a porodní asistentky.

(6) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující, že zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle tohoto zákona. Osvědčení je platné po dobu 3 měsíců ode dne jeho vydání.

(7) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující i jiné skutečnosti usnadňující volný pohyb osob v rámci členských států vyplývající z tohoto zákona nebo příslušného předpisu Evropského společenství.

(8) Osvědčení uvedená v odstavcích 1 až 7 ministerstvo vydá též na základě žádosti příslušného orgánu jiného členského státu.

§ 95

Ministerstvo informuje členský stát, v němž zdravotnický pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat odbornou činnost, o trestním nebo správním postihu této osoby v České republice, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání.

Přechodná ustanovení

§ 96

(1) Pokud zdravotnický pracovník získal odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle dřívějších právních předpisů způsobem neodpovídajícím tomuto zákonu, přizná mu ministerstvo způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona na základě jeho písemné žádosti.

(2) Pomaturitní specializační studium a speciální průprava, které zdravotničtí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci absolvovali podle dosavadních právních předpisů, se považují za specializační vzdělávání. Do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona probíhá specializační vzdělávání podle dosavadních právních předpisů. Fyzické osoby zařazené do specializačního pomaturitního studia nebo speciální průpravy podle dosavadních právních předpisů ji dokončí podle těchto předpisů.

(3) Specializovanou způsobilost v oboru studia mají též absolventi studia na vyšších a středních zdravotnických školách v oboru diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro intenzivní péči, diplomovaná sestra pro psychiatrii, sestra pro psychiatrii nebo sestra pro intenzivní péči, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004; je-li studium kratší než 3 roky, je podmínkou získání specializované způsobilosti předchozí absolvování střední zdravotnické školy v oboru zdravotní sestra nebo dětská sestra nebo všeobecná sestra.

(4) Jiní odborní pracovníci, kteří složili specializační zkoušku (atestaci) do konce roku 2009 podle dosavadních právních předpisů, jsou považováni za zdravotnické pracovníky se specializovanou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu v příslušném oboru

činnosti. Jiní odborní pracovníci, s výjimkou absolventů psychologie [§ 43 odst. 2 písm. a) bod 1], kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali povolání jiného odborného pracovníka nejméně 20 let, jsou považováni za zdravotnické pracovníky s odbornou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(5) Kurzy poskytující způsobilost k výkonu povolání nižších zdravotnických pracovníků na základě souhlasného stanoviska ministerstva podle dosavadních právních předpisů poskytují způsobilost k výkonu zdravotnického povolání do doby skončení pověření ministerstvem, nejdéle však do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona není osvědčení podmínkou pro výkon povolání bez odborného dohledu.

(7) Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka, bezúhonnost a zdravotní způsobilost, bude vydáno osvědčení na období

a) 6 let, pokud prokáží minimálně 3 roky výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ a účast na celoživotním vzdělávání,

b) 5 let, pokud prokáží minimálně 1 rok výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo 2 let výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby,⁶⁾

c) 4 let v ostatních případech.

(8) Vzdělávací zařízení zabezpečující pomaturitní specializační studium nebo speciální průpravu podle dosavadních právních předpisů se do rozhodnutí ministerstva považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Index odbornosti, do kterého se zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o průběhu celoživotního vzdělávání a průběhu výkonu zdravotnického povolání, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotničtí pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

§ 97

(1) Vysoké školy jsou povinny předložit Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy žádost o akreditaci bakalářských a magisterských studijních programů pro přípravu všeobecných sester a bakalářských studijních programů pro přípravu porodních asistentek do 31. prosince 2003. Obsah a rozsah nových studijních programů musí odpovídat minimálním požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem a být v souladu s právem Evropských společenství.¹⁶⁾ Dnem udělení akreditace, nejpozději však ke dni 1. září 2004, pozbývá platnosti akreditace udělená dosavadním bakalářským studijním programům, nahrazeným novými bakalářskými studijními programy pro přípravu všeobecných sester a bakalářskými studijními programy pro přípravu porodních asistentek.

(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a ministerstvo posoudí stávající učební dokumenty studijních oborů středních zdravotnických škol a vyšších zdravotnických škol z hlediska jejich souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjistí-li Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nebo ministerstvo, že stávající učební dokumenty neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem, vydá Ministerstvo školství, mládeže a

tělovýchovy v dohodě s ministerstvem nové učební dokumenty nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým ministerstvo vydalo souhlasné stanovisko, postupují školy od 1. září, které následuje po jejich vydání, a to s účinností od prvního ročníku.

(3) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s ministerstvem vydá nové učební dokumenty studijního oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách, které budou v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým vydalo ministerstvo souhlasné stanovisko, postupují vyšší zdravotnické školy od 1. září 2004, a to s účinností od prvního ročníku. Dnem 1. září 2004 pozbývají platnosti stávající učební dokumenty studijních oborů diplomovaná všeobecná sestra, diplomovaná porodní asistentka, diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro psychiatrii, diplomovaná sestra pro intenzivní péči a všeobecná sestra, a to s účinností od prvního ročníku.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 98

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 149/2002 Sb., zákona č. 173/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 129/2003 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 148/2003 Sb., zákona č. 149/2003 Sb., zákona č. 219/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 276/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb. a zákona č. 360/2003 Sb., se mění takto:

1. V Sazebníku správních poplatků v položce 22 se doplňují písmena s), t) a u), která znějí:

"s) za vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu	Kč	500,-
t) vydání rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky	Kč	1 000,-
u) vydání rozhodnutí v akreditačním řízení na návrh žadatele	Kč	1 000,-".

2. V Sazebníku správních poplatků se na konci poznámky k položce 22 doplňují body 11 až 13, které znějí:

"11. Poplatek podle písmene s) této položky se vybere za vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle § 67 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých

souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).

12. Poplatek podle písmene t) této položky se vybere za vydání rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky podle zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).

13. Poplatek podle písmene u) této položky se vybere za vydání rozhodnutí v akreditačním řízení na návrh žadatele podle § 46 a 49 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).".

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o vysokých školách

§ 99

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb., zákona č. 147/2001 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., se mění takto:

V § 87 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno s), které zní:

"s) informuje Ministerstvo zdravotnictví o vydání rozhodnutí o udělení akreditace studijnímu programu zdravotnického zaměření, ke kterému bylo vydáno stanovisko podle § 79 odst. 1 písm. e); akreditovaný studijní program zašle Ministerstvu zdravotnictví zároveň se zaslanou informací."

ČÁST ČTVRTÁ

zrušena

§ 100

zrušen

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o uznávání odborné kvalifikace

§ 101

Příloha č. 4 k zákonu č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), zní:

" Příloha č. 4 k zákonu 18/2004 Sb.

Regulované činnosti, které vylučují možnost volby adaptačního období a

rozdílové zkoušky (§ 12 odst. 4)

Činnosti vykonávané v rámci Kompenzační opatření výkonu povolání	Právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti
--	--

Patentový zástupce rozdílová zkouška	zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů
---	--

Auditor rozdílová zkouška	zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb., ve znění zákona č. 209/2002 Sb.
------------------------------	---

Restaurování kulturních rozdílová zkouška nebo památek nebo jejich částí, adaptační období které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů
---	---

Provádění archeologických rozdílová zkouška výzkumů	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů
---	---

Sociální pracovník rozdílová zkouška	zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)
---	---

Zdravotně-sociální rozdílová zkouška". pracovník	zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)
--	--

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 102

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení hlavy VII, § 85 odst. 4 a 5, § 95 a 101, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl. VIII zákona č. 189/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Absolventům magisterských nebo bakalářských studijních programů, které byly dodatečně akreditovány jako zdravotnické programy, ministerstvo přizná rozhodnutím způsobilost k výkonu odpovídajícího zdravotnického povolání, pokud absolvovaný studijní obor odpovídá svým obsahem a rozsahem minimálním požadavkům na studijní program k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání stanoveným prováděcím právním předpisem.

2. Ministerstvo přizná na základě žádosti rozhodnutím odbornou způsobilost k výkonu povolání adiktologa podle § 21a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona,

a) absolventům nejméně tříletého studia v oborech sociálního, psychologického nebo speciálně pedagogického zaměření po prokázání alespoň 5 let výkonu činností, které odpovídají povolání adiktologa, ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo

b) všeobecným sestram po prokázání alespoň 5 let výkonu činností, které odpovídají povolání adiktologa, ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Ministerstvo přizná rozhodnutím specializovanou způsobilost zrakovým terapeutům podle § 23a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, po prokázání alespoň 5 let výkonu činností, které odpovídají povolání zrakového terapeuta, ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta podle § 20a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, bude vydáno osvědčení na období 6 let, pokud prokáží minimálně

a) 1 rok výkonu povolání souvisejícího s aplikací zdravotnických prostředků v oboru

biomedicínské techniky z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby, nebo

b) 2 roky výkonu povolání souvisejícího s aplikací zdravotnických prostředků v oboru biomedicínské techniky z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené pracovní doby

a účast na celoživotním vzdělávání v oboru nebo souvisejících oborech.

5. Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání adiktologa podle § 21a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, bude vydáno osvědčení na období 6 let, pokud prokáží minimálně

a) 1 rok výkonu povolání v oblasti odpovídající činností podle § 21a odst. 2 z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby, nebo

b) 2 roky výkonu povolání v oblasti odpovídající činností podle § 21a odst. 2 z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené pracovní doby

a účast na celoživotním vzdělávání v oboru nebo souvisejících oborech.

6. Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta podle § 23a zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, bude vydáno osvědčení na období 6 let i bez získání specializované způsobilosti, pokud prokáží alespoň 5 let výkonu činností odpovídajících výkonu povolání zrakového terapeuta, z toho minimálně

a) 2 roky výkonu povolání v oblasti odpovídající činností podle § 23a odst. 3 z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby, nebo

b) 3 roky výkonu povolání v oblasti odpovídající činností podle § 23a odst. 3 z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené pracovní doby

a účast na celoživotním vzdělávání v oboru nebo souvisejících oborech.

Čl. II zákona č. 105/2011 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Zdravotničtí pracovníci, kteří podle zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, získali odbornou způsobilost k výkonu povolání všeobecný sanitář, sanitář pro operační sál, sanitář pro laboratoř a transfuzní oddělení, sanitář pro zařízení lékárenské péče, sanitář pro lázně a léčebnou rehabilitaci, sanitář pro autoptické oddělení nebo sanitář pro pitevnu, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona zdravotnickými pracovníky s odbornou způsobilostí k výkonu povolání sanitář.

2. Řízení o vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu nebo řízení o prodloužení osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, která nebyla pravomocně ukončena do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Doba platnosti osvědčení vydaných v řízení podle věty první se prodlužuje o 4 roky.

3. U osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, která jsou platná ke dni účinnosti tohoto zákona, se doba platnosti prodlužuje o 4 roky.

Čl. IV zákona č. 346/2011 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Práva a povinnosti rezidentů a akreditovaných zařízení s rezidenčním místem, která získala dotaci podle § 60a až 60d zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona řídí zákonem č. 96/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou § 60a odst. 12 a § 60c; celková doba přerušování poskytování dotace se řídí podle § 60a odst. 12 zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Rezident není povinen ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávat povolání na území České republiky, i když se k tomu zavázal ve smlouvě (stabilizační dohodě), uzavřené podle § 60b odst. 4 zákona č. 96/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací. Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl.

Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty.

Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.

Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.

Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

1a) Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů.

1b) Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.

1c) § 86 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.

2) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých

školách), ve znění pozdějších předpisů.

3) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

3a) § 2 zákona č. 111/1998 Sb.

3b) § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

5) Trestní zákon.

5) Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákoník práce.

7) Například zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7a) Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.

8) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

9a) § 108 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 524/2004 Sb., o akreditaci zařízení k provádění rekvalifikace uchazečů o zaměstnání a zájemců o zaměstnání.

9b) Vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhlášky č. 98/1982 Sb.

9c) § 69 odst. 1 písm. e) zákona č. 258/2000 Sb., ve znění zákona č. 274/2003 Sb.

9d) § 60 zákona č. 111/1998 Sb.

10) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

10a) Vyhláška č. 424/2004 Sb., ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.

11) Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

11a) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 394/2004 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky.

11b) Například zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

12) Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

12a) Vyhláška č. 423/2004 Sb., kterou se stanoví kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu

zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků.

12b) Například vyhláška č. 50/1978 Sb., ve znění vyhlášky č. 98/1982 Sb.

13) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

13a) Zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů.

14) Zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

15) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

16) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty.

17) Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

18) Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

19) Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

19a) Zákon č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

19b) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

19c) § 10 odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.

19d) Vyhláška č. 39/2005 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání.

20) Zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 385/1991 Sb., o uznávání rovnocennosti a podmínkách nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami, ve znění vyhlášky č. 332/1998 Sb.

21) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

21a) Například zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů.

21b) Vyhláška č. 394/2004 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky.

21c) § 200 a násl. zákoníku práce.

21d) Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

21e) § 156 a násl. zákoníku práce.

21f) § 53 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

21g) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

22) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

23) § 21 a 24 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

24) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.